

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: HARALD RISING
Redaksjonens adresse:
Postboks 2243 — Oslo

NR. 6-7

JUNI-JULI 1942

1. ÅRG.

81059!

Dette fantastiske tall (antall førstedagsbrev Nordraak) betegner en grell avslutning på innværende sesongs voldsomme hausse på frimerke-markedet. Nordraak-brevene satte norsk og skandinavisk rekord hva antall førstedagsbrev angår — en rekord som sikkert vil bli stående i årene framover.

Førstedagsbrev i sin alminnelighet har gjennom årene hatt mange motstandere. Disse er ikke blitt færre etter den 12. juni. Dagspressens kommentarer er enstemmige om å fordømme førstedagsstemplingen som den rene galskap og oppfordrer Postverket til å gjøre en slutt på tøvet.

La oss tenke nøkternt over saken. Det var filatelistene selv som i sin tid ønsket førstedagsstempling innført. U. S. A. var foregangslandet her. Mange samlere fattet interesse for denne nye samlergren, og der finnes rundt om mange pene og presentable samlinger av disse spesielle filatelistika. De vanlige bruksmerker (i millionopplag) fikk også gjennom denne spesielle samlerform sin sjanse. Førstedagssamlernes antall er utvilsomt steget jevnt med årene (når Aftenpostens frimerkeredaktør gjetter på 350—400 samlere av den slags her hjemme vet vi han tar feil, det er mange Norgessamlere som i sin samling også tar med førstedagsbrevene).

Det kan høres merkelig ut når vi sier at 81000 Nordraak-brev forbauser oss slett ikke. Vi finner avsenderne igjen som oppkjøpere foran frimerkelukene — hamstrere av ethvert frimerke eller serie i arkvis. Disse blir vi ikke kvitt så lenge forholdene ellers er som de er. Vi har sett det samme under tidligere kriger.

Resultatet av de 81000 skulde imidlertid bli at verdien av disse ikke kan bli nevneverdig høy. Det er imidlertid ikke nok at en søker å over-

bevise spekulanten om at dennegang ble det ingen gevinst å hale, det er like viktig å gjøre samleren oppmerksom på at han må vise beherskelse og vurdere objektene riktig når han går til innkjøp av slike filatelistika.

At samlerne ellers skulde gråte over at antallet førstedagsbrev blir høyt kan vi ikke forstå. Det skal vel ikke være noen prioritet for samlere av slike å skalte med små, begrensede opplag, som igjen bare vil bety en usund jobbing. Feilen dennegang var derfor ikke antallet førstedagsbrev, men selve Nordraak-merkene. Hadde ikke Poststyret i sirkulære bundet seg til et endelig opplag hvorved det ble forhindret i å kunne etterkomme den uventede etterspørsel, vilde alle parter kunde ha erklært seg tilfreds. Førstedagsstemplingen som sådan skal i alle fall ikke ha skylden.

Rent teoretisk kan en nok også strides hvorvidt den overhodet har filatelistisk berettigelse. Vi ser på den fra vårt synspunkt også kun for hva den er og gir seg ut for å være — et objekt konstruert av samlerne for dem selv.

Førstedagsstemplingen har også en annen side som vi har berørt tidligere i dette organ — selve førstedagsstemplet. Dette bør utvilsomt gjøres mer levende. La oss slippe det stereotype stempel vi nå har — gi det andre former, annen farge. Knytt merket og stemplet sammen. Hele samlingen vil da også gi et mer levende bilde. Vi oppfordrer rette vedkommende til å ta opp dette spørsmål til drøftelse.

Om derfor mange av dens motstandere under de nåværende forhold ønsker å sable den ned under henvisning til Nordraak-affæren, så er den kommet så godt i gjenge og har tross alt så mange dyrkere at den fortjener fortsatt eksistens.

Brevkortklisjéer i frimerketrykningen.

Norge nr. 51, Plate IV.

I «Nordisk Filatelistisk Tidsskrift» 1927 side 200 hadde jeg en artikkel som jeg kalte «Det sjeldne norske 10 øre-merke» (20 mm., Plate III type 3). Det gjelder type 3 eller brevortklisjéen i nr. 51 plate IV (før 49 plate III). Jeg påviste dengang det interessante forhold, at man i mangel av reserveklisjéer har «lånt» av klisjéene for brevorttrykningen og satt denne (type 3) inn i frimerkeplaten.

På det tidspunkt denne plate IV ble trykket var trykningen av brevortene med de *samme typene* (se fig. 1) allerede forlengst avsluttet. «Lånet» har derfor kunnet finne sted uten å forstyrre brevorttrykningen.

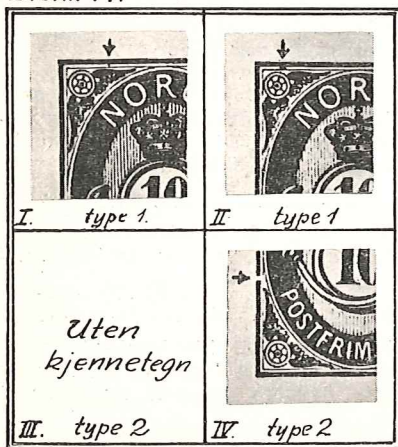

Fig. 1. Type 1—2—3.

Siden jeg skrev denne artikkelen i 1927, har jeg søkt å skaffe meg et så fyldig materiale som mulig av plate IV for om mulig å kunne rekonstruere trykplatene (der er 2 plater à 100 klisjéer benyttet samtidig).

Studerer man et antall merker fra plate IV, vil man finne at visse platefeil opptrer påfallende ofte (se fig. 2).

Blokk A.

Blokk B.

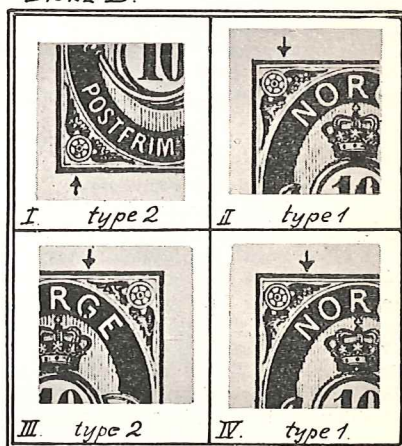

Fig. 2.

Sorterer man merkene etter disse platefeil, vil man få 6 grupper og dertil en 7. gruppe uten noe felles kjennetegn, men som lar seg dele i 2 nye grupper etter typene 1 og 2 i det lille verdisiffer 10. Vi får altså i alt 8 grupper med et stort antall platevarianter innen hver gruppe. I hver av disse gruppene har jeg funnet omkring 25 varianter eller platefeil.

Jeg sluttet herav at der til framstillingen av de nødvendige 200 stempler for trykplatene var benyttet 2 moderklisjéer eller 2. originaler à 4 stempler, altså to 4-blokker, — jeg kaller dem blokk A og blokk B (se fig. 2). Ved å rekonstruere blokker, striper og par fikk jeg omsider et bilde av sammensetningen av disse 4-blokkene. Det viste seg at de var sammensatt slik:

A	1	1
	2	2

B	2	1
	2	1

altså med type 1 og 2 likt fordelt, men med forskjellig stilling i A og B. Nå viste det seg også, som jeg hadde antatt, at de 8 gruppene A I, II, III, IV og B I, II, III, IV var identisk med variantene i moderklisjé A og B. Ved ca. 25 fellninger over disse to moderklisjéene fikk man derfor stadig de nevnte kjennetegn i hver fellning og i tillegg hertil også en rekke tilfældige skader i klisjéene (platefeil).

Disse 8 variantene var fordelt i A- og B-blokken slik som fig. 2 viser og har følgende kjennetegn:

A I har *tildels* fargeprikk mellom rammelinjene rett over N i NORGE.

A II har fargeklatt mellom rammelinjene over hjulet i øverste venstre hjørne.

A III har ingen kjennetegn (type 2).

A IV har det kjente brudd i venstre ramme.

B I har fargeflekk i hjulet i nederste venstre hjørne.

B II har ujevnhet i innre ramme ved hjulet i øverste venstre hjørne.

B III har fargestreker i G i NORGE.

B IV har hvit prikk mellom N og O i NORGE.

Ved videre bearbeidning av mitt materiale av par, striper og blokker, viste det seg at A- og B-blokkene var vilkårlig fordelt i arkene (platene). Det viste seg videre at trykplatene må være blitt reparert under trykningen, idet der kan påvises enkelte ekstraordinære eller avvikende sammenstillinger i A- og B-blokkene. Jeg har i flere tilfelle funnet både den primære stilling som alltid er normal, og den sekundære stilling som alltid er avvikende.

Her kommer jeg til det mest interessante ved hele dette platestudium. Det viste seg nemlig, idet jeg undersøkte disse sekundære stillinger i A- og B-blokkene, at jeg stod overfor noe helt ukjent. Jeg fant i noen få tilfelle eksemplarer av type 1 og 2 som hadde et *større bildeformat* enn merkene ellers i arket (ca. $\frac{1}{2}$ mm. bredere og høyere).

Hvor stammet så disse store klisjéene fra? Jeg tenkte straks på «lånet» av den sjeldne brevkortklisjéen (type 3). Ved måling viste det seg at også denne var $\frac{1}{2}$ mm. bredere og høyere enn de ordinære merkene.

Det var således innlysende at der var «lånt» flere brevkortklisjéer til frimerketrykningen.

Ikke bare type 3, men også klisjéer av type 1 og 2 var satt inn i frimerkeplatene.

Som varianter til nr. 51 IV må vi altså regne med:

Brevkortklisjé av type 1.

—>— » » 2.

—>— » » 3.

De synes alle å være omtrent like sjeldne, idet de forekommer i platene 1 à 2 ganger hver. En 4-blokk med brevkortklisjé type 2 og type 3

som nederste merkepar var avbildet i Stamps 18-4-36 i en artikkel av N. O. Giertsen (se fig. 3). Hr. Giertsen var oppmerksom på den sjeldne type 3, men viste altså ikke at merket ved siden av var like sjeldent. Man kan på denne avbildingen tydelig se at de to merkene har samme størrelse mens det øvre merkepar har mindre dimensjon, hvilket kan sees ved måling. Denne 4-blokken er en av de store norske rariteter og befinner seg på amerikanske samlerhender.

Den har hva jeg kaller en ekstraordinær sammensetning, altså oppstått etter en reparasjon av platene:

A II	B IV
Br. 2	Br. 3

Ved denne reparasjonen har beholdningen av reserveklisjéer ikke strukket til, og man har måttet bruke de forhåndenværende ledige brevkortklisjéer for å komplettere trykplatene. Der meldte seg ennå nye spørsmål: Hvilket originalstempel hadde man brukt for å framstille 2. originalene blokk A og B? Og hvorfor var de vanlige frimerkene av mindre format enn brevkortklisjéene?

Her kommer den annen overraskelse ved studiet av plate IV. — Til framstillingen av 2. originalene A og B har man som «original-stempel» brukt 2 brevkortklisjéer — type 1 og 2.

Ved den for Centraltrykkeriet særegne metode er de to brevkortklisjéer blitt avformet i en plastisk masse bestående av voks og asfalt. Over disse avformninger (i alt 4) ble der tatt galvanoplastiske fellninger i kobber.

Under avsmeltningen av voksasfaltmassen og den påfølgende avkjøling trekker den tynne kobberplaten seg sammen så klisjéene i 2. originalen får et mindre format enn originalen. Man finner her forklaringen på at de ordinære merker i arket er av mindre format enn brevkortklisjéene 1, 2 og 3, som altså ikke har vært med på denne fellningsprosess.

Disse sjeldne brevkortklisjéene i plate IV er vanskelig å finne. Sorterer man sine merker i de før nevnte 8 grupper vil man i gruppe A I og A III kunde foreta måling og derved kunde

identifisere de «store» merkene. De skal holde fullt mål med type 3 og har ingen platefeil. Mest iøynefallende er forskjellen i størrelse mellom brevkortklisjé type 1 og de ordinære «1-typer», mens de ordinære «2-typer» ofte kommer nokså nær brevkortklisjé type 2 i størrelse.

Benyttelsen av brevkortklisjéer som «original-stempler» er en meget interessant forekomst. Det er mulig at denne metoden er nyttet også ved framstillingen av andre frimerkeplater enn nr. 51 IV.

Selve rekonstruksjonen av platene i nr. 51 IV er ennå ikke fullført. Jeg mangler fornødent materiale av par, striper og blokker. Der skal imidlertid ikke særlig meget til for å få de større blokkstykker og striper til å «klaffe» sammen, og jeg vil derfor henstille til samlere som eier slike sammenhengende merker av plate IV, å sende dem til meg som lån eller for salg, slik at disse interessante plater kan bli rekonstruert.

Rikard Nordraak

12/6 1842–1942.

Pressemelding:

I anledning av 100 års dagen for Rikard Nordraaks fødsel vil det etter initiativ av Kultur- og Folkeopplysningsdepartementet bli utgitt en serie frimerker i frankeringsverdiene 10, 15, 20 og 30 øre. Utkastene til disse merker er levert ved Harald Damsleth.

Det 10 øres og 20 øres frimerke blir i 1½ frimerkestørrelse, og vil være utstyrt med komponistens bilde, hans navn og årstallene 1842/1942. Fargene blir henholdsvis grønn og rød. Verdiene 15 og 30 øre blir i dobbelt frimerkestørrelse. Det 15 øres, som blir brunt, vil foruten den vanlige frimerketekst bli påtrykt ordene «Brede seil over Nordsjø går», som Nordraak satte musikk til. Motivet er seilende vikingskip. Det 30 øres merke blir blått. Som tilleggstekst vil merket ha de to

første linjer av fedrelandssangen «Ja vi elsker dette landet som det stiger frem». Motivet er et norsk kystlandskap.

Første salgsdag blir 12. juni 1942.

Rikard Nordraak.

Rikard Nordraak er en av de største sangkomponister Norge har fostret. Edvard Grieg sa om ham at han var vår nasjonale tonekunstens bærer. Hans begavelse var vidtspennende. Hans livsbane kort og bitter. Vanskelige økonomiske kår og sykdom trykket ham. Klar over sitt kunstnerkall, full av strålende, overstrømmende tillit til sine egne evner står han som symbolet for den norske selvhevdelse i musikken.

Nordraak er fedrelandssangens toneskaper. I denne gir han likesom i én sum hele sin personlighet, et konsentrat av sitt musikalske livsverk. Av andre kjente ting av Nordraak hører mannskorsangene f. eks. «Brede seil over Nordsjø går».

I 1866 døde Nordraak nede i Berlin, bare 24 år gammel. I norsk historie har han plass ved siden av Abel og Cappelen.

Nordraakfrimerkene.

Nordfrimerkene utgjør vår 11. norske rene minneserie (frimerker uten tillegg). Nordraak er også den første norske tonekunstner som forviges på våre frimerker (av tidligere minneserier opptar 4 diktere: Ibsen, Bjørnson, Holberg og Snorre — 1 vitenskapsmann, matematikeren Abel). Nordraakmerkene betegner forøvrig et avgjort brudd med tidligere utforming av våre minnefrimerker (de ovenfor nevnte unntatt Snorremerkene). De viser på en avgjørende måte hvor nødvendig det er for kunstneren å kunne arbeide fritt når det gjelder miniatyrtrykksakene våre, og hvor avgjørende nødvendig det er å ha en utøvende fagmann til å komponere disse. Det er med sorg vi vender blikket mot Ibsen, Abel, Bjørnson og Holberg, disse våre sørgelige dilltantske frimerkekomposisjoner. Hvor skjønne kunde vi ikke forestille oss disse merker om en kunstner hadde holdt sin skapende hånd over disse.

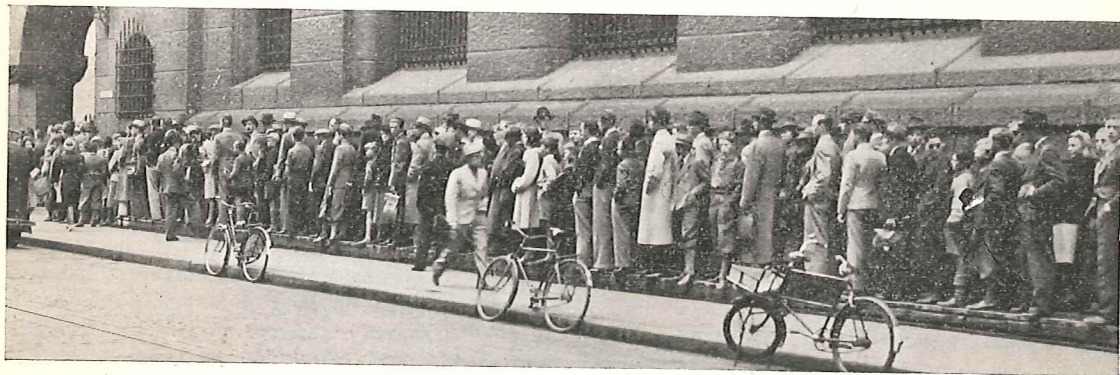
Nordraakfrimerkene er de første norske minnefrimerker som er trykt i likt antall for samtlige verdier (500 000 av hver verdi). Opplaget er i forhold til tidligere minnefrimerker svært lite, og vil nok med årene (selv om så å si hele opplaget er inntakt på samlerhender) få en relativ god verdi.

12. juni 1942.

Den 12. juni 1942 vil stå som en merkedag i norsk filatelis historie. Den vil forhåpentligvis også bidra til å omforme norsk frimerkepolitikk for årene framover. Vi skulde anta det må bære i retning av det sveitsiske systemet.

Det beklagelige dennegang var de ulykksalige ord om opplagsstørrelsen som Postverket hadde meddelt offentligheten i sine sirkulærer.

Kultur- og Folkeopplysningsdepartementet hadde på sin side rådført seg med filatelistene og fulgte deres råd — å holde adgangen til nytt opplag åpen hvis etterspørselen skulde bli for stor. Det gikk som vi alle fryktet. De første i køen tok oppstilling midt på natten foran Hovedpostkontoret i Oslo. Allerede da lukene ble åpnet, var der innført rasjonering — 10 sett til hver kjøper. Køen holdt seg konstant hele dagen gjennom tross ekspedisjonene gikk kvikt undav. Postverket og de personer og avdelinger som hadde ansvaret for det store maskineri som en ny frimerkeutgave og førstedagsstempling nå utgjør fortjener den største ros og honnør for den glimrende måte det hele ble ledet på. Alt klaffet i den minste detalj. Det har nok vært flere søvnløse netter for Samlersalgets personale også — om vi ikke tar feil. Det fortelles at personalet tallet opptil 80 stykker når det var på det værste — det er ikke den minste kunst å administrere et slikt apparat. Men «frimerkegeneralen» Vold-Johannesen har nå så mange års erfaring og en så utmerket støtte i sine nærmeste medarbeidere i «luka» at det hele synes å gå som et urverk, selvom påkjenningen — også fysisk, gjennom netters arbeid — kan bli stor. «Samlerluka» fortjener samlernes beste takk for all ydet servise. —n.

Slik begynte dagen 12. juni 1942.

De ungarske vannmerker.

Det finnes filatelister — kanskje særlig blant nybegynnere — som ikke vil befatte seg med vannmerker. De resonnerer som så at vannmerker, taggings- og fargevarianter etc. hører inn under specialsamlerens område. Det er sikkert ikke riktig for vannmerkernes vedkommende, i hvert fall ikke når det gjelder visse land som f. eks. Ungarn. En systematisk oppsamling av Ungarns merker kan ikke gjennomføres uten å ta hensyn til vannmerkene. Tenk bare på de ungarske turul-merker, som utkom med sin første serie i 1900. De tryktes i tiden 1900—1915 med 6 forskjellige vannmerker. Flere andre ungarske serier er utkommet med 2 forskjellige vannmerker. Hvis en ikke vil ta på seg det arbeide å holde de forskjellige vannmerker fra hverandre, må en oppgi å samle ungarske frimerker.

Det er imidlertid det heldige med de ungarske vannmerker at de er helt forskjellige i form, og de er forholdsvis lette å se og som regel lette å holde fra hverandre. Jeg bruker aldri bensin for å konstatere vannmerkene, slik som det anbefales av enkelte forfattere. Jeg holder merkene opp mot lyset eller fukter merkernes bakside. Hvis jeg på denne måte ikke får konstatert vannmerkets art — eller får brakt på det rene at vedkommende merke ikke har vannmerke — kasserer jeg merket som ubrukelig. For Ungarns vedkommende er vannmerkene så avgjørende for oppstillingen, at jeg har funnet det berettiget å dele de ungarske frimerker i vannmerke-epoker. Jeg oppnår da også at de forholdsvis kjedelige portomerker og tjenestemerker blir plasert i den tilhørende vannmerke-gruppe, i stedet for å samle dem i en felles avdeling etter de alminnelige frimerker, slik som det vanlig skjer i de alminnelige internasjonale kataloger.

De ungarske frimerker har ikke mindre enn 10 forskjellige vannmerker. Det er derfor av største viktighet å kunne holde dem fra hverandre og ved hjelp herav få satt merkene inn i de riktige serier.

I det følgende skal jeg gi en kort oversikt over de ungarske vannmerker.

I. epoke. Uten vannmerke.

De 3 første ungarske serier hadde ikke vannmerker. De 2 første var seriene med bilde av Keiser Franz Josef I., stentrykk- og kobbertrykk-

utgaven fra 1871, og den 3. serie var utgaven 1874 i den såkalte *brevmønstertype*, et motiv som holdt seg til år 1900. Navnet *brevmønster* kommer av at det sentrale parti av merkene har en lys rektangulær firkant, som minner om baksiden av en konvolutt, og med 2 diagonale streker, som angir falsene i konvolutten. Verdifiset er så trykt inn der hvor disse diagonaler skjærer hverandre. Motivet er originalt og karakteristisk for de ungarske merker i tiden 1874—1900.

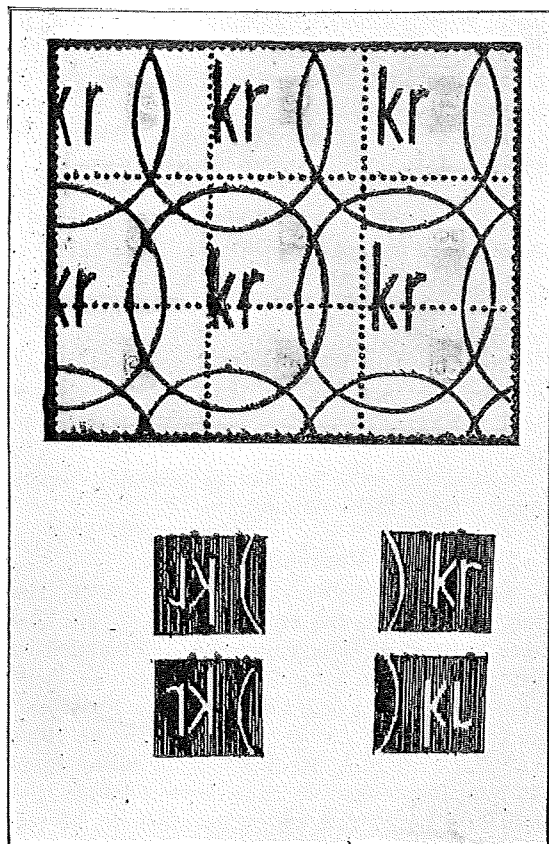
Omtrent samtidig med utgivelsen av ordinære frimerker for brev utkom særskilte merker for forsendelse av aviser, *Zeitungsmarken*. Alle ungarske avismerker er utagede. Men en kommer av og til over avismerker som er tagget «privat». Motivet i det første avismerke er en stefanskroner og derunder et posthorn med munnstykke til høyre. I 1872 ble posthornet vendt, så munnstykket kom til venstre. I 1874 utkom et nytt avismerke i brevmonstertypen. De 3 første avismerker var uten vannmerke og tilhører epoke I.

II. epoke. Vannmerke nr. 1.

Brevmønstermerkene fra 1874—76 utkom i ny utgave i 1881, men denne gang med vannmerke.

Vannmerket består av ellipser som slynger seg inn i hverandre slik at hver ellipse avskjærer 4 dobbeltsegmenter av de 4 naboellipser. Ellipsens lengdeakse, som står loddrett frimerkets langside, er ca. 47 mm og kortaksen 43 mm. Mellom ellipsene blir det så noen små firkanter med svakt krumme sider. I midten av ellipsen står *kr.*, forkortet for *kreuzer*, den daværende ungarske myntenhet. Da *kr.* er parallell ellipsens lengdeakse, kommer disse bokstaver til å innta en liggende stilling, når frimerket settes på plass i samlingen. Som det fremgår av tegningen kan *kr* forekomme i 4 forskjellige stillinger, og specialsamleren tar hensyn til dette og spesialiserer de 4 stillinger av vannmerket. Av bokstavene forekommer dessuten 2 forskjellige størrelser. De store bokstaver som sees på tegningen, kom i bruk fra 1887. Tidligere, altså i tiden 1881—87, bruktes mindre og forholdsvis kortere bokstaver.

Da vannmerke-ellipsen er betydelig større enn et enkelt frimerke, kommer ellipsen til å strekke seg utover flere frimerker. På det enkelte frimerke får en derfor bare se *en del* av vann-

Vannmerke nr. 1.

merket, en del av ellipsen og/eller en del av bokstavene. På enkelte frimerker ser en kanskje ikke noe av bokstavene, men den før omtalte firkant med derfra utgående ellipseslyngninger. Det blir således et rikt felt for spesialsamleren. Og området blir meget omfattende, når en dessuten tar hensyn til farge- og taggingsvarianter. Serien omfatter 5 verdier: 2, 3, 5, 10 og 20 kr. Herav opptre 2 kr. i meget avvikende fargevarianter: *lilla* og *skiferblå*, 5 kr. i *rosa* og *teglstenrød* og 20 kr. i *grå* og *grøngrå*. Av taggingsvarianter forekommer ikke mindre enn 17. Disse er: $11\frac{1}{2}:12\frac{1}{2}$, $11\frac{1}{2}:13$, $11\frac{1}{2}:13\frac{1}{2}$, $12\frac{1}{2}:11\frac{1}{2}$, $12\frac{1}{2}:13$, $12\frac{1}{2}:13\frac{1}{2}$, $13:11\frac{1}{2}$, $13:12\frac{1}{2}$, 13 , $13:13\frac{1}{2}$, $13\frac{1}{2}:11\frac{1}{2}$, $13\frac{1}{2}:12\frac{1}{2}$, $13\frac{1}{2}:13$, $13\frac{1}{2}:11\frac{1}{2}:12$ og $11\frac{1}{2}$, altså praktisk de fleste — dog ikke alle — varianter mellom $11\frac{1}{2}$ og $13\frac{1}{2}$. De er ikke så lette å få tak i disse taggingsvarianter. En må arbeide på lang sikt! Det har hittil ikke lyktes meg å komme over mere enn 14 av de 17 taggingsvariantene.

Merkene av denne serie ble også trykt på 2

forskjellige plater. Forskjellen er at plate I har tydelige trekanter i hjørnene, men disse hjørnetrekanter på plate II er utydelige eller nesten manglende. Av plate II finnes kun: 2, 3 og 10 kr. og disse kun i de 2 tagginger: $11\frac{1}{2}$ og $12:11\frac{1}{2}$. Av plate I er det kun 5 og 20 kr. som oppviser taggingen $12:11\frac{1}{2}$. De øvrige tagginger forekommer på alle 5 verdier av plate I.

Taggingsangivelsen er slik å forstå, at det først angitte tall gjelder frimerkets to horisontale sider (oversiden og undersiden), mens det annet tall angir taggingen på de vertikale sider.

Vannmerket skal egentlig angis sett fra frimerkets forside, men det hadde vel vært naturligere å angi vannmerket i den stilling det sees på baksiden, for det er jo på baksiden at vannmerket lettest lar seg konstatere.

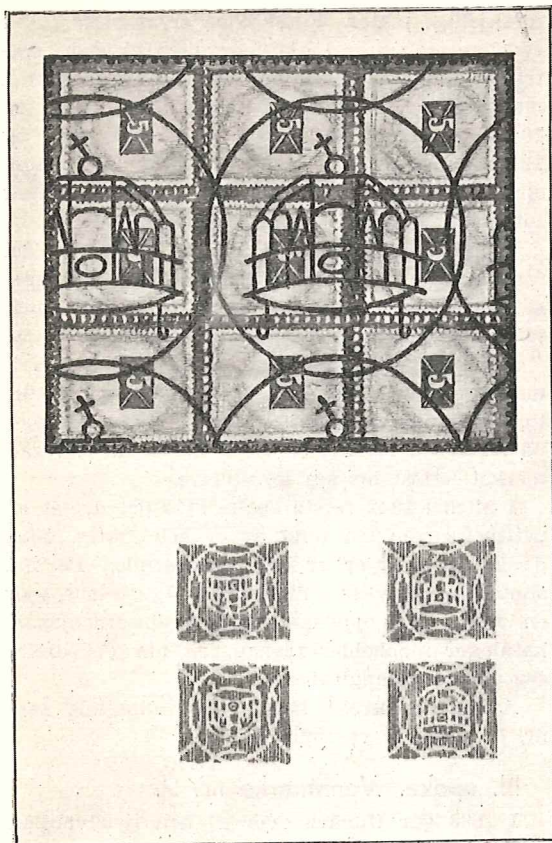
I Michel 1942 første spalte står det øverst en petitnotis som fra først av er helt riktig. Men de to siste linjer er helt misvisende. De må simpelthen strykes i sin helhet. I det hele gjør en snart den oppdagelse at de internasjonale kataloger inneholder mange feil når det dreier seg om spesialangivelser.

Avismerke nr. 4 har samme utseende som nr. 3, men har vannmerke nr. 1.

III. epoke. Vannmerke nr. 2.

I 1888 går Ungarn over til helt nye verdier. I stedet for: 2, 3, 5, 10 og 20 kr. kommer: 1, 8, 12, 15, 24, 30 og 50 kr. og 1 og 3 fl. (floriner = gylden). Brevmotivet er beholdt, men tegningen er blitt noe endret. Ornamentene omkring konvolutten er blitt smalere, merkene er trykt på papir med vertikal skravering, og samtidig er den svake horisontale skravering på den forrige serie nå blitt kraftigere. Hjørnetrekantene har fått en særlig tydelig dobbeltskravering, og verdisifret er trykt i *sorte tall*, unntatt de 2 gyldenverdier, som har *teglstensrøde verdisifre*. Vannmerke nr. 1 er beholdt. I 1891 gjentas de eldre verdier: 2, 3, 5, 10 og 20 kr. med merket i den ny type, med sorte verdisifre og fremdeles vannmerke nr. 1. Men i 1898 trykkes alle verdier fra 1—50 kr. opp igjen og denne gang med nytt vannmerke, vannmerke nr. 2.

Vannmerket består fremdeles av ellipser, som avskjærer 4 dobbeltsegmenter av de tilgrensende ellipse, men disse dobbeltsegmenter er nå blitt meget smale og firkantene utenfor eller rettere mellom ellipsene er blitt betydelig større enn før. Ellipsen er også blitt større, ca. 47×42 mm. Den mest iøyenfallende forskjell er dog den at

Vannmerke nr. 2.

kr. er erstattet av en stefanskroner, et motiv som er meget yndet og meget anvendt i Ungarn. Vannmerket strekker seg fremdeles over flere frimerker, så det bare blir en liten del en ser av vannmerket på hvert enkelt frimerke. Ellipsens store akse og stefanskronen ligger også her loddrett frimerkets lengderetning, så vi alltid får kronen i liggende stilling. Også her kan vi ha vannmerket i 4 stillinger. Ellipsen og kronen er tegnet symmetrisk, men på toppen av kronen er det en liten ring, og derfor utgår et skjevstående kors. Ettersom kronen kan være vendt til høyre eller til venstre og korset igjen til høyre eller venstre for kronens topp, får vi de 4 forskjellige stillinger av vannmerket. Det må dog bemerkes at det er forholdsvis sjelden en kan få sikker avgjørt om korset er høyre- eller venstre-vendt. Da vannmerket er temmelig stort i forhold til frimerket, er det bare et treff at en får se toppen av kronen, og da korset er ganske litet, er det ikke lett å konstatere stillingen. Det er derfor betydelig vanskeligere å spesialisere denne

serie etter vannmerkets stilling enn serien fra 1881 og 1888. Heldigvis er det i 1888 slutt med de mange taggingsvarianter. Taggingen er blitt innskrenket til 2: den mere alminnelige kamtagging 12:11½ og den betydelig sjeldnere linjetagging 11½.

Også av denne serie kan en få frimerker, hvis vannmerke bare er en firkant, men den er betydelig større enn på kr.-merkene. Hvis firkanten står symmetrisk på frimerket, når hjørnene litt utenfor frimerkets sider, i hvert fall på langsidene.

Forøvrig har merkene fra 1898 samme utseende som merkene fra 1888 og 1891. Det er bare den forskjell at fl.-verdiene er sløyfet i den siste serie.

Avismerke nr. 5 har samme utseende som nr. 3 og 4, men har vannmerke nr. 2.

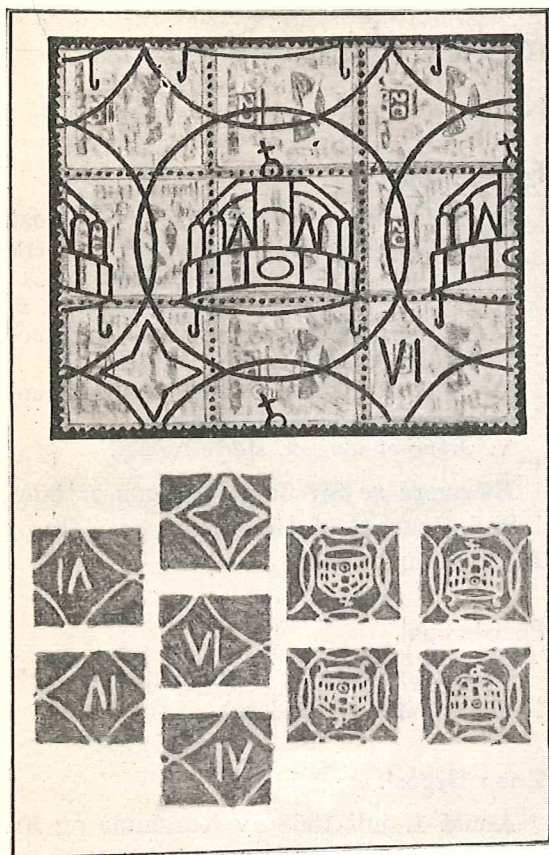
IV. epoke. Vannmerke nr. 3.

Serien 1898 trykkes opp igjen i 1899, men med nytt vannmerke, vannmerke nr. 3. Nå kommer vi til en virkelig vanskelighet. Vannmerkene nr. 2 og 3 er nemlig så like at det er meget vanskelig å holde dem fra hverandre. Forskjellen er egentlig bare den at vi i stedet for en ellipse har fått en sirkel. Radius i denne sirkel er ca. 45 mm, men ellipsen i vannmerke 2 hadde jo en langakse på 47 mm og en kortakse på 43 mm. Den skiller seg ikke synderlig ut fra en sirkel med radius 45 mm. Når vi derfor bare ser en liten del av vannmerke 2 eller 3 på hvert frimerke, er det vel praktisk talt umulig å avgjøre om den bue en ser tilhører en ellipse eller en sirkel. Tegningen i Michel 1942 s. 1138 spalte 2 er misvisende. Der er ingen merkbar forskjell på stefanskronen i de to vannmerker. Begge er tilsynelatende like, omtrent som tegningen i Michel s. 1139. Men papir og gummi i de to serier er forskjellige, og det er dette vi må ty til for å holde de to serier fra hverandre. Papiret i serien 1898 er normal, forholdsvis tykt, hvitt og ikke gjennomskinnende, mens papiret i serien 1899 er tynt, gjennomskinnende, nærmest pergamentlignende, og gullig. Så vidt jeg har forstått det kommer det siste av at det er anvendt gul gummi på baksiden, og dette har farget papiret.

Prisene på merkene i serien 1899 ligger som regel betydelig over prisene for den forrige serie. Det gjelder derfor å holde seriene fra hverandre.

For spesialsamlere inneholder merkene fra 1899 en lekkerbiskken! I enkelte av de firkanter som finnes mellom sirkelene, kan en finne en

Vannmerke nr. 3.

stjernelignende figur, i andre tallet IV eller VI i liggende stilling, vendt til høyre eller til venstre. Stjernen skal være fabrikkmerke og tallet kvalitetsangivelse for papiret. Hvor mange det skal være på hvert ark, vet jeg ikke, men jeg har en smertende erfaring for at de er meget sjeldne og kostbare, kanskje særlig vannmerker med det nevnte IV eller VI tall. Tallet kan forekomme i 4 forskjellige stillinger, og i Erdödi og Knem's spesialkataloger for Ungarn er oppført priser for merker etter disse stillinger.

Merk at stjerne og tall kun forekommer i serien 1899, ikke i 1898!

Også av serien 1899 forekommer bare 2 tagginger, de samme som i den forrige serie. Likeledes er også her taggingen L 11½ betydelige kostbarere enn K 12:11½.

Avismerke nr. 6 har vannmerke nr. 3 og tilhører IV. epoke. Samme utseende som avismerke nr. 3—5.

(Forts.)

Samler alle i dette land kun på Norge?

Herr redaktør.

Dette er et spørsmål som jeg i lengere tid har stilt meg selv og fundert meget på. I de forbindelser jeg har med filatelister er de omtrent alle kun opptatt med å samle Norge. En enkelt sjelden gang hører man en og annen der samler Skandinavia forøvrig og litt Europa, men hører ingen der samler oversjøisk. Mitt inntrykk er at filatelen holder på å gli ut, bli ensidig og forskruet med denne Norges mani der gir seg utslag i en ren feber etter norske merker. Dette er jo ikke meningen med å være frimerkesamler og kan være temmelig kostbart nå når våre merker til dels har kommet opp i jobbepriser. Vi har mange interessante land både i Europa og oversjø, mange nydelige merker der kan kjøpes til overkommelige priser. En side ved denne overdrevne samling av et enkelt land er den at får man en utvalgssending der skal sirkulere til klubbens medlemmer, blir der som regel intet kjøpt hvis ikke utvalget inneholder Norge og da er det de første på listen der får noen, andre ikke. Dette kan bevirke igjen at innehaveren av sendingen får de fleste merker i retur og blir da lei av å ha arbeid med et utvalg og klubben får ikke mere fra den kant. Jeg mener at frimerkesamlingen er kommet inn i en blindgate og at den en dag stopper opp hvis det ikke kan opparbeides interesse for andre land enn Norge. Det skulde være interessant å høre filatelistenes mening om spørsmålet og om noen hadde et bote-middel for sykdommen.

Peder Jensen,

formann i Skiens Filatelistklubb.

Ifølge Norgeskatalogen 1942 bringer dette merke et parti fra Jølster i Sogn. En av leserne, hr. prost Astrup, Hinderåvåg, har først gjort merksam på at Jølster ligger i *Sunnfjord*. Partiet er fra Helgheim i Jølster med annekskirken og Jostedalsbreen i bakgrunnen.

Norges Bypostmerker.

(Forts. fra nr. 5.)

Av *Stian Sanness*.

Bergen.

1ste Bypost.

I «Le Timbre Post» for mars 1867 leses, at der skal ha eksistert en bypost i Bergen. I november samme år meddeles at den hadde vært i virksomhet i 6—8 måneder i 1865, men den var opphørt fordi publikum ikke støttet foretagendet. Januar 1868 meldtes merket (Nr. 1), som hadde en verdi av 2 skilling, utgiveren hadde da forlatt landet. Intet mer vites om byposten og dens eier. Det er mulig riktig at den er åpnet 1865, men de kjente avstemplinger (på nr. 2) har bare datoer fra 5. mars til 11. juni 1866.

1865 (?).

Bergens våpen, punkt etter Bypost, stentrykk, ark på 20 (2 × 10) alm. papir, utagget.

1. (2 sk.) mørkbrunt ..... 25,— —

Merket er ikke kjent brukt (men er anmeldt jan. 1868).

1865/66.

Do. ark på 81 (9 × 9), stripet papir, utagget.

2. (2 sk.) olivbrunt i nyanser ..... 0,50 100,—

Dette merke er ikke anmeldt i tidskriftene, men noen få ekte brukte eks. kjennes. I Moens — Kosacks lager var få nr. 1 og mange nr. 2 ubrukt.

Forfalskninger

fra 70-årene, uten punkt etter Bypost.

- I. Gråbrunt med yttre rammelinjer om merkene, ark på 35, utagget og tagget 12 × 13.
- II. Do. uten rammelinje, utagget og tagget 16.
- III. Gråbrunt, olivgult, ligner I, men med punkt i rammen under S i post, utagget.
- IV. Gråbrunt utagget, som II, men uten rammelinje.
- V. Gråbrunt utagget, større format.

Nærmere se Sir John Wilsons artikkel i Phil. Journal of Great Britain 1930 og A. J. Sefis i 1931.

Poststempel.

Et enningsstempel med firmanavn, dato i midten, årstall underst, alltid i sort.

2nen Bypost.

Åpnet 1. juli 1868 av Norshuus og Fr. Schroeter, eiedes fra 24. mars 1869 av Schroeter alene, lukket 31. desbr. 1869.

I avisene for 1. juli 1868 annonseres:

Undertegnede have idag oprettet et Bypost-kontor og anbefale vi dette til Besørgelse af Breve og Pakker inden Byens Grændser. For Besørgelse af Breve betales 2 Skilling, for Pakker efter deres Størrelse. Breve der nedlægges i de i Byen anbragte Postkasser maa være forsynede med Frimærker, der erholdes paa Kontoret til 2 Sk. pr. Styk og 64 stk. à 1 Spd. Breve, der nedlægges i Kasserne uden at være forsynede med Frimærker besørges ikke, hvorhos Publikum anmodes om at paategne tydelig Adresse. Kontor i Skomager Smiths Huus i Veiten — aabent fra kl. 10—12 Form., 4—6 Efterm.

Bergens Adressecontours Efterretninger skriver hertil: Støttende os til de andetsteds høstede Erfaringer, finder vi det overflødig her nærmere at paapege det Gavnliges i at denne letvinte Maade for den indenbys Communication

ogsaa hos os benyttes i den Grad, at den kunde trives, saa meget mere som mange af de Hindringer, som vor Byes langstrakte Areal legge i Veien for Samme, netop derved for en stor Del vilde udjævnes.

Bergensposten, skriver: «Vi tillade os at henvende Publikums Opmærksomhed paa det nu oprettede Bypostkontor der sikkerlig vil blive til megen Lettelse ikke alene for Forretningsmænd, men ogsaa for Alle og Enhver, der vil have en skriftlig Besked hurtigt og sikkert frem. Da Bestyrerne af Bypostkontoret ere offentlig ansatte Mænd, har man i deres Stilling al ønskelig Garanti. Det er Meningen efterhaanden at udvide Bypostens Forretninger til ogsaa at omfatte de talrige Rutter med Smaadampskibene.

1. nov. 1868 flyttes til 16de Rode nr. 58 — Stovhusgaten 4, hvor den var til lukningen.

1. juli 1868,

stort tall i rektangel, stentrykk, tagget (gjennomstukket) ca. 8—9.

3. 2 (sk.) sort på lyslillarosa ..... 50,— 100,—

På grunn av den dårlige tagging er merket *alltid* defekt.

Prøvetrykk:

rødt eller sort på tykt hvitt papir, grønt på tynt hvitt papir, sort på tynt rosa papir. (Det røde er i ark på 64.)

Forfalskninger

(3 forskjellige typer).

- VI. Sort på mørklilla, utagget
- VII. » » livligrosa, utagget.
- VIII. » » brunrødt, gj.stukket 16 ... (0,10)

Nr. VI/VII er fra utlandet, nr. VIII stammer visstnok fra Bergen og er en slags «nytrykk».

Mai 1869,

tall i ring, stentrykk fra litograf Bucher, utagget.

4. 2 sk. matt brunligrødt	5,—	—
5. 2 sk. teglrødt i nyanser	5,—	—
Do. tagget 16		
6. 2 sk. matt brunligrødt	3,—	60,—
7. 2 sk. teglrødt i nyanser	4,—	—
Do. med linjer mellom merkene, ark på 36		
8. 2 sk. karmin	0,75	—

Nr. 8, og også noen teglrøde, er fra en plate med rammelinjer (som dog oftest er usynlig på enkeltmerker).

Nytrykk.

Skilling større.

VIII. Brunrødt, utagget	0,10
IX. Brunrødt, tagget 16	0,20

Forfalskning?

ligner 4/8, men Skilling er riktig tegnet og velformet.

X. Karmin, utagget.

Noen eks. synes å ha linjegjennomstikk. Alle kjente eksemplarer stammer fra Danmark.

Poststempel.

Et ringstempel lik det for 1ste Bypost, men noe større. På et par av de få kjente brukte eksemplarer mangler datoen i midten, på et par andre også årstallet 1869. (Skulde det siste stamme fra 3dje Bypost?)

3dje Bypost.

Åpnet 19. mars 1871 av G. A. Riisberg i 11te Rode nr. 127 — Theatergt. 3. Brever utbraktes kl. 8 og 11 fm., kl. 3 og 6 em. Allerede 1. juni flyttet man til 13de Rode nr. 46 b, Torvalmenning 21 c og samtidig ble ombæringstidene endret til kl. 10 fm., 1, 4 og 6 em. Den ble overtatt den 1. sept. 1871 av John Andersen, som drev den en kort tid.

Man kjenner intet sikkert brukt merke fra denne byposts tid. Muligens har den brukt 2nen byposts merker, det er fristende å anta at bl. a. den nye plate for nr. 8 er utgitt av denne bypost.

Våren 1877 arbeidet man for å få offentlig bypost som underavdeling ved postkontoret, der sendtes andragender og skreves i avisene. Det resulterte i at Poststyret anmodet om postmesterens uttalelse, og han sier i skriv av 30. juni

1868 bl. a.: Jeg skal sluttelig bemærke, at der 2 Gange af Private har været forsøgt med Oprettelse af Lokalpost hersteds, hvilke Forsøg have medført Tab for Entreprenørene, men, saavidt jeg har kundet erfare, have disse Foretagender ikke været bestyrede saaledes, at de kunde erhverve sig Publikums Tillid og desuden ere senere saavel Byen som Forretningerne betydeligt forøgede.

(Statens) Bergens Bypost

Åpnet 1. september 1878, brugte et stempel i schweizertypus hvor bypost lyder PY-POST, dette «feiltrykk» bruktes til ca. 1892/93 og er å finne på alle lavere øremerker utgitt t. o. m. 1892. De er ikke så alminnelige, alle 10 øre og de siste 1, 2, 3 og 5 øre er gode. Høyere verdier med dette stempel er undtagelser, feilstemplet.

(Forts.)

Franker filatelistisk!

Dette å frankere filatelistisk skulde man tro var en selvfølge for alle frimerkesamlere. Men tvertimot, en stor del av våre samlere stiller seg helt likegyldig her. Jeg erfarer det ofte både på brev fra forbund, klubber og samlere. Ett alminnelig 20-øres merke pryder konvolutten. Dette er dog for galt. Med den utstrakte korrespondanse ett moderne menneske fører er det ikke så små verdier som på den måten går tapt for oss samlere. Og spesielt i denne tid med så mange nye frimerkeutgaver er jo dette en fortrinlig måte å skaffe seg dubletter på. Og da i første rekke for de som har begrensede midler til disposisjon for sin hobby.

Gjør det til regel alltid å frankere filatelistisk. Og unnse deg ikke for å bruke merker med tilleggsverdi. I korrespondanse med en annen samler eller samlerinstitusjon er det en selvfølge å filatelistisk frankering er gjensidig.

Ved brevveksling med dine søsken og venner som ikke er samlere kan du også frankere filate-

listisk. Det er da en lett sak å få disse til å returnere deg merkene. Ja, kanskje du også kan få dem til å frankere filatelistisk. Få dette isving hurtigst og du skal snart se at du vil få mange gode dubletter som du alltid før eller senere vil dra nytte av, spesielt hvis du driver bytte på utlandet.

Jeg vet også om mange firmaer som frankerer filatelistisk idet de får sine forbindelser til å returnere frimerkene. Det behøver ikke alltid å være sjefen som drar nytte herav. Undertegnede har selv som underordnet stor fordel av sistnevnte ordning.

Ja, dette var et hjertesukk fra en samler som fra barnsben av har vært vant til å frankere filatelistisk, men som mangen gang har sett seg arg på hvor lite forståelsesfulle mange samlere er i så henseende.

Jeg vil derfor rette en alvorlig henstilling til alle samlere at de fra i dag av begynner å frankere filatelistisk.

S. B. Johnsen.

Nummerordenen i Norgeskatalogen.

Herr redaktør.

Jeg vet ikke om De har plass nå i disse papir-
nødens dager, men jeg har slik trang til å si
noen ord i anledning diskusjonen om ovennevnte
tema.

Hva er den store sjarme ved samlingen vår,
hva er det som først gir den et virkelig innhold
og berettigelse? Det er ikke å sitte og klistre
merker i lange og oversiktlige serier. Den fulle
glede får vi først, når vi *vet* noe om frimerkene,
forstår det sprog de taler, hva de har å si oss.
Hva kunde vi lese ut av albumbladene, så lenge
vi hadde den gamle nummerordenen?

Jo, i 1886—88, da 3, 5, 10, 20 og 25 øres
verdiene utkom, hadde vi ikke bruk for noe 2
øres merke. Først postloven av 12. mai 1888
innførte en lokalporto på 2 øre på steder uten
postombæring, og da ordningen skulde tre ikraft
allerede fra 1. juli, var det liten tid, så man
måtte ty til overtrykk på allerede forhånden-
værende frimerkebeholdninger. Vi fikk et provi-
sorium, vårt første, den 1. juli 1888, 2 på 12
øre brun. Opplaget av dette strak til for lang
tid, først etter flere år var det oppbrukt, og de
endelige 2 øres merker kom, i april 1892. Derfor
må selvfølgelig 2 på 12 øre katalogiseres *etter*
20-mm utgaven, og det endelige 2 øres etter dette
igjen. Hvorledes man plasserer de 2 1 øres mer-
ker er kanskje mindre vesentlig, dog oppnår man
ved å katalogisere dem sammen med 2 øren som
en egen utgave 1891—1893 å få sagt oss, at
beholdningen av det gamle 1 øres fra 1877 hadde
strukket til helt til dette tidspunkt.

En lignende betraktningmåte kan gjøres gjel-
dende med hensyn til 7 og 14 øres merkene 1929.
Her er dog den groveste feil gjort allerede tid-
ligere, da man anbrakte begge farger av 20, 25
og 40 øres verdiene i løvetype II i samme serie.
Da denne type først utkom, i 1926, var uten-
landsporto for brev og brevkort henholdsvis
40 og 25 øre, derfor var disse verdier blå, resp.
røde, og det 20 øres, som representerte den innen-
landske brevporto, måtte ha en annen farve, det
var fiolet. Fra 1. januar 1927 ble imidlertid
porto nedsett, så man måtte få blå 30 øres
og røde 20 øres merker. Da det ganske nylig
(desember 1926) var utsendt blå 40 øres merker
i løvetyper, besluttet man foreløpig å utsende
det blå 30 øres merke i posthorntypen — her
hører altså dette merke hjemme i katalogen, —

mens det røde 20 øres ble utsendt i løvetyper.
Det 25 øres og det 40 øres måtte selvfølgelig
også forandrede farge, og det rødbrune 25 øres og
det grå 40 øres hører derfor naturlig sammen
med det 20 øres røde og det senere tilkommende
30 øres blå i løvetyper, mens det 30 øres blå
i posthorntypen er et provisorium, som naturlig
bør katalogiseres sammen med de 2 30 på 45
øres. 7 og 14 øres merkene må beholde den plass
de hadde før, de representerer jo helt nye fri-
merkeverdier, som ble nødvendige på grunn av
nye endringer i portosatsene.

De i år gjennomførte nummerforandringer
betyr en forflatning av vårt liebhaveri, de for-
styrrer frimerkenes stumme tale og hindrer oss
i å høre den, det hele blir fattigere, tommere på
innhold. Katalogen har da ikke *bare* den ene
hensikt å vise oss så letvint og oversiktig som
mulig, hva det enkelte merke er verdt, den skal
også virke filatelistisk oppdragende.

Stavanger, 16. april 1942.

Einar Larsen.

Oslo Filatelist-Klubs formann meddeler:

Da der i den senere tid er innsendt en rekke
henvendelser og forespørsler angående platefeil
på nyere norske merker — delvis med ønsket
om en verdsetting av samme — må meddeles
at O.F.K. ikke makter å besvare alle disse. Fore-
spørsler angående slike og bemerkninger til
Norgeskatalogen bes velvilligst sendt direkte til
katalogkomiteens formann: Herr agent C. M.
Henriksen, Fagerborggt. 40, Oslo.

Svarporto må alltid vedlegges.

Hva platefeil angår så fins et utall slike —
også på nyere norske merker. Noen større verdi
har ikke disse (i alle fall ikke en «formue» som
mange samlere tror). De kan nok være interes-
sante i og for seg.

Harald Rising,

O.F.K.s formann.

Hvilke krav må en stille til et „godt“ frimerke?

Foredrag med lysbilder i Oslo Filatelist-Klub av kontorsjef Jarle O. Stensdal.

(Forts. fra nr. 5.)

Hvorledes ser så det «gode» frimerke ut?

(Ved foredraget viste jeg ved lysbilder en rekke karakteristiske eksempler til støtte for min oppfatning. Det lar seg dessverre ikke gjøre å gjengi alle disse i bladet. Teksten er bare halve foredraget, lysbildene den annen halvdel.) Et skjønnsomt utvalg er gjort i fig. 4.

Fig. 4. «Gode» frimerker.

Når vi på bakgrunn av de krav jeg har nevnt for det gode frimerke ser på de to hovedtyper av norske merker — posthornstypen og løvetypen — kan en da si at disse i sin nåværende form holder mål? Stort sett tror jeg man må svare bekræftende. De har *en* tallangivelse, de angir tydelig landets *navn*, de er godt trykket og i alminnelighet vel sentrert og har en god takning. Posthornet angir i den ene type merkenes anvendelighet og løven i den annen i en fri form riksvåpnet. På den annen side kan anføres at de har overflødig tekst — som postfrimerke og post. Det er liten fantasi i fargevalget og det er dette som betinger to typer i den store standardserie fra 1 til 60 øre. 1 øre tilsvarende 15 — 3 øre 14 — 7 øre 10 — 5 øre 35.

Men den vesentlige innvending en kan rette mot merkene er at de går for lenge. Den vindus-

utstilling som fanger vårt blikk og vår interesse den går vi tilslutt likegyldig forbi hvis den ikke fornyes. Det samme er tilfelle med frimerkene, hvis en nå engang har akseptert disses anvendelighet som reklame og propaganda. En skal selvfølgelig ikke utgi nye frimerker for filatelistenes skyld, men staten skal utgi dem — utenom de rent postale hensyn — fordi den gjennom dem vil gjøre landets egne innbyggere oppmerksom på noe eller vil henvende seg til utlandet.

Våre hovedtyper.

Men av disse grunner skal en heller ikke la det regne med nye merker — hverken enkelt eller serievis. Den gyldne middelvei må praktiseres her som overalt hvor en vil ha orden i sakene. Vi må ikke hevde som vårt synspunkt at vi ønsker nye frimerker for å få bytt materiale med utlandet. Selv om dette spørsmål har en meget viktig side, så ligger det under statens verdighet å utgi frimerker på dette grunnlag. Vi må kreve nye frimerker fordi vi ønsker noe bedre enn det vi har, *ikke* fordi vi ønsker å bli omtalt som landet der har benyttet det samme motiv i sine frimerker i 100 år, men *fordi* vi gjerne ønsker å høre Norge omtalt som landet med de vakre frimerker.

Jeg tror det vilde være heldig for Norges renommé på dette område om der ble oppnevnt et konsultativt råd enten av Oslo Filatelist-Klub eller av Norsk Filatelistforbund og at dette råd av rette vedkommende ble forelagt alle utkast til nye merker og avsket uttalelser om samme. Jeg tror at f. eks. Snorremerkene neppe vilde ha kommet ut i den form de nå er kommet hvis de var blitt forelagt et sådant forum.

Jarle O. Stensdal,

„Fjeldposten“.

Herr redaktør.

For de som leste i Norsk Filatelistisk Tidsskrift nr. 2 d. å. om Fjeldpostmerket vil det kanskje interessere å få seg referert postloven av 3. mai 1871 hvis

§ 46 lyder: Det skal være forbudt at underholde nogen Post eller Expresse-Indretning med det Øiemed uden Postvæsenets Mellemkomst til bestemte Tider at befordre Breve mellem Steder her i Riget, naar der mellem disse underholdes Post for offentlig Regning, eller mellem Norge og Udlandet. Forser Nogen sig herimod, bøder han fra 10 til 100 Spd. og derhos 60 skilling for hvert saaledes ulovligen befordret Brev. Lignende Bod pr. Brev ilægges den, der har afleveret Breve til Befordring paa heromhandlede forbudte Maade. Under samme Straf skal det være forbudt at underholde nogen Indretning til regelmessig Befordring af Lokalbreve paa de Steder, hvor Lokalpost for Postvæsenets Regning er oprettet, eller med saadan Indretning at forsende Breve.

§ 47 lyder: Endvidere skal det være forbudt uden Postvæsenets Mellemkomst at forsende Breve med Dampvogne, Dampfartøier, Diligencer, Dagvogne eller andre Befordringsmidler, der underholde regelmessig Fart mellem Norge og Udlandet eller mellem Steder her i Riget, forsaavidt der mellem disse Steder befordres offentlig Post. Dog skal det efter Regler, som nærmere bestemmes af Poststyrelsen, være uforment med saadanne Befordringindretninger uden Postvæsenets Mellemkomst at afsende behørig frimerkestemplede Breve paa Dage, da Post ikke befordres.

Overtrædelse straffes med Bøder af 60 skilling for hvert Brev, som paa nævnte Maade ulovligen er søgt befordret, hvilke Bøder ilægges saavel Afsenderen som den, der har modtaget Brevet eller besørget dets Befordring. Er Brevet blevet modtaget eller dets Befordring besørget af nogen, der forestaar saadan Indretning, eller henhører til dens Personale eller Besetning, bliver han, forsaavidt hans Forhold ikke er at henhøre under foregaaende Paragraf, desuden at anse med særlige Bøder af 2 til 20 Spd. . . .

En vil bemerke at disse nøye utformede paragrafer må peke tilbake på forhold som tidligere har gjort seg gjeldende. Tydeligvis er de ikke emnet kun på lokale byposter o. l. idet disse (se § 46 siste ledd) er levnet livrett der hvor det offentlige postverk ikke fant formålstjenlig å fordele post. I § 47 annet ledd gis en liten «sprekk» som red. bør ta under nøyere gransking. Vårt lands hele lovverk er jo bygget opp på erfarings grunn og må rekkefølgen — årsak,

virkning — bibeholdes. Slik også i omtalte tilfelde — «Overtrædelse» uten straff — så lov mot overtredelse — tilslutt overtredelse med straff efter loven — eller omgåelse av loven osv.

En må i forbindelse Fjeldpost få minne om Den Kongelige Norske Regjerings Marine & Post Departements cirkulære no. 19 VIII af 1882 hvor bemerkes: «Fjeldposten eller Søndre Trondhjems Amtstidende benevnes herefter Søndre Trondhjems Amtstidende.»

I cirkulære no. 16 VIII 1883 bemerkes: «Søndre Trondhjems Amtstidende benævnes fremtidig Fjeldposten» og «anmeldes bladet FJELDPOSTEN fremtidig at utkomme.»

Red. vil kanskje hertil bemerke at ovennevnte neppe direkte har noget med fjeldpostmerket å bestille — men det er min mening hermed at det kanskje kan gi en eller annen av leserne en idé-assosiasjon . . .

Kan i tilslutning til foranstående nevne at jeg for ca. 30 år siden — i Trondheim har sett eksemplar av Fjeldpostmerket — i blå farge og 4 skillings verdiangivelse.

Endelig vil jeg få nevne i forbindelse med uttrykket fjeldpost — at i gamle offentlige såvel som private akter og skrivelser ser en ofte navnene: FeltPost — SærPost — BiPost — LocalPost — SøPost — BaadPost — OverlandPost — LandPost — FodPost — TogPost — FriPost — DagPost m. m. fler. A. Bye.

Nytt tjenestefrimerke.

Postverkets Frimerkesalg til Samlere meddeler i sirkulære av 23. juni 1942:

I serien tjenestefrimerker «OFFENTLIG SAK», trykt på papir uten vannmerke, er verdien 100 øre utkommet. Farge, format og tagging er som på utgave 1938.

Den grå-gule gummiering på det nye tjenestemerke skiller seg sterkt ut fra den fargeløse gummi som er brukt på de før utgitte merker i samme serie.

Postverkets Frimerkesalg for Samlere,

Oslo.

nyheter

VED FRIMERKEHANDLER ANTON HOLMBOE

Belgia.

Tjenestemerker med påtrykk, hjul og vinger er overstemplet:

10 på 35 C., grøn.
50 på 70 C., lysebrun.
50 på 75 C., svartoliv.

Antituberkuloseutgave med portretter av kjente belgiere:

10+5 C., brun.
35+5 C., olivgrøn.
50+10 C., lysebrun.
60+10 C., svartgrøn.
1+15 C., lyserød.
1,75+50 C., lyseblå.
3,25+3,25 Fr., vinrød.
5+5 Fr., mørkfiolet.

Bulgaria.

Suppleringsverdier:

50 St., rödlilla (eplehøst).
4 Lewa, rødoransje (Boris).
7 Lewa, mørkeblå (Boris).

Böhmen og Mähren.

Minneutgave i anledning Protektoratets 3 årsdag. Kurserende frimerker med påtrykk: 15.III.1939—15.III.1942 og det tyske riksvåpen.

1,20 K., rød.
2,50 K., blå.

Minneutgave i anledning der Führers 53 årsdag:

30+20 H., lysebrun.
60+40 H., blågrøn.
1,20 K.+80 H., brunlilla.
2,50 K.+1,50 H., blå.

Finnland.

Suppleringsverdier:

50 M., (Tammerfors).
100 M., (Helsingfors havn).

Frankrike.

Suppleringsverdier og nye farger:

60 C., blåfiolet (Petain).
1,20 Fr., brun (Petain).
2,40 Fr., karmin
(Petain i medaljong).
4 Fr., ultramarin (Petain).
4,50 Fr., mørkgrøn (Petain).

Veldedighetsutgave til inntekt for franske flygere:

1,50+3,50 Fr., lyslilla.

Til minne om den franske komponist E. Chabrier (1841—1894) er utgitt et minnefrimerke:

2+3 Fr., svartbrun.

Veldedighetsutgave til inntekt for Nasjonalhjelpen:

1,50+8,50 Fr., gråsvart.

General-Gouvernementet.

Minneutgave i anledning der Führers 53 årsdag. Trykt i miniatyrark på 25 merker på tykt gult japan-papir:

30 Gr.+1 Zl., brunrød.
50 Gr.+1 Zl., ultramarin.
1,20 Zl.+1 Zl., mørkbrun.

Kroatia.

Veldedighetsutgave i anledning Modelflygeutstillingen:

2+2 Kuna, mørklillabrun.
2,50+2,50 Kuna, mørkgrøn.
3+3 Kuna, brunkarmin.
4+4 Kuna, mørkblå.

Samme utgave i blokker, tagget og utagget:

2+8 Kuna, mørkblå.
3+12 Kuna, brunkarmin.

Minneutgave i anledning Kroatias 1-årsdag.

Kurserende frimerker med påtrykk: 1941—1942 10. IV:

2 Kuna, mørkbrun.
5 Kuna, vinrød.
10 Kuna, mørkgrøn.

Tjenestemerker, suppleringsverdier:

25 Ban vinrød.
1 Kuna, brun.
2 Kuna, blå.
4 Kuna, mørkbrun.
10 Kuna, lysgrøn.
20 Kuna, mørkblå.
30 Kuna, grå.
40 Kuna, blågrå.
50 Kuna, brunrød.

Liechtenstein.

Minneutgave i anledning Liechtensteins 600 års-jubileum:

20 C., rød.
30 C., blå.
50 C., grøn.
1 Fr., fiolett.
2 Fr., brun.

Romania.

Suppleringsverdier i den kurserende Michael-utgave:

50 Bani, lysgrøn.
4 Lei, grå.
7 Lei, blå.
13 Lei, mørklilla.
2+0,50 Lei, lysgrøn.
4+0,50 Lei, mørkoransje.
5+1 Lei, lilla.
7+1 Lei, grøn.
8+1 Lei, fiolett.
12+1 Lei, mørklilla.
19+1 Lei, lilla.

San Marino.

Minneutgave i anledning til bakeleveringen av fanen til øya Arbe:

10 C.—5 Lire, 10 verdier.
Do. Luftpostutgave 25 C.—5 Lire, 5 verdier.

Serbia.

Veldedighetsutgaven til inntekt for serbiske krigsfanger er utkommet i nytt opplag uten nettundertrykk:

0,50+1,50 Dinar, mørkbrun.
1+3 Dinar, sortgrøn.
2+6 Dinar, brunrød.
4+12 Dinar, svartblå.

Suppleringsverdier til tidligere katalogiserte «Klosterutgave»:

0,50 Dinar, lilla.
4 Dinar, ultramarin.
12 Dinar, vinrød.

Slovakia.

Suppleringsverdier:
70 H., mørkbrun (Dr. Tiso).
1,30 Ks., svartfiolett (Hlinka).

Minneutgave i anledning frimerkeutstillingen i Bratislava:

30 H., grøn.
70 H., vinrød.
80 H., fiolett.
1,30 Ks., brun.

Tyskland.

Veldedighetsutgave i anledning hesteveddeløpet «Grosser Deutschlandspreis der Dreijähriger» (Det blå bånd) 28-6-1942:

25+100Pf., blå.

Norge.

Supplement nr. 2 (nr. 1 jfr. nr. 4 side 76) til Norgeskatalogen 1942:

Minneutgave til 100 års dagen for Rikard Nordraak's fødsel 12. juni 1942. 10 og 20 øre: Portrett av Rikard Nordraak, hans navnetrekk og årstallene 1842—1942. 15 øre: Vikingskip, med verslinjen «Brede seil over Nordsjø går». 30 øre: Kystlandskap, og de to første linjer av fedrelandssangen «Ja vi elsker dette landet, som det stiger frem». 10 og 20 øre har format 21,1:27,3 mm, 15 og 30 øre 37,1:27,3 mm. Rotogravyr fra Emil Moestue A/S, Oslo. 10 og 20 øre i ark à 100, 15 og 30 øre i ark à 50. Papir fra Alvøens Papirfabrik A/S. Uten vannmerke. Tagget 13.

302.	10 øre grøn (500 000)	.....	0,20	0,20
303.	15 » brun (500 000)	.....	0,30	0,30
304.	20 » rød (500 000)	.....	0,40	0,40
305.	30 » blå (500 000)	.....	0,60	0,60

Førstedagsbrev:

13. 12. juni 1942. Nordraakmerker nr. 302—305 pålydende kr. 0,75 ..... kr. 1,50

Rekommanderte brev 51 170

Alminnelige — 29 889

81 059

Tjenestefrimerker:

1942. «Offentlig sak», farge, format og tagging som på utgave 1938, men på papir uten vannmerke, og med en utpreget grågul gummiering.

47. 100 øre fiolett (4.5.1942) .....

Til abonnentene.

Nr. 1 og 2 er forlenget utsolgt og kan på grunn av papirvanskelighetene ikke leveres de i den seneste tid tilkomne nye abonnenter.

Papirvanskelighetene nødvendiggjør en sammenslutning av nr. 6 og 7 i et dobbeltnr.

Nr. 8 vil foreligge ferdig omkring 15. august. Artikler og annonser må være Redaksjonen i hende senest 28. juli. En overtar intet ansvar for innsendt manuskript. Returporto må være vedlagt.

Filateli før og nå.

Av inkassosjef M. T o l f s b y .

Etter å ha dyrket vår hobby uavbrudt i over 50 år har jeg ikke unngått å bemerke den store vesensforskjell der er på frimerkesamling nå og i gamle dager. Der er nå kommet til et jobbemoment, som tidligere var helt ukjent og som jeg frykter for vil bringe filatelen i fare.

Samleren fra 1892 vil erindre med hvilken entusiasme han mottok Senfs katalog. Denne inneholdt ikke bare alle til dato utgivne frimerker med tilføyhet pris, men også brevkort, kuverts, tjenestemerker etc. Ved å sjalte ut visse eksotiske land, som ikke var med i postunionen, kunde man på grunnlag av denne selv lage seg et album omfattende alt, men som dog ble av rimelig omfang. Hvordan ligger det an nå? En generalsamler må ha en anselig bokhylle for å få plass til de album som inneholder hovednummerne av frimerker, naturligvis bortsett fra avarter. Det som en samler kan skaffe seg ved gave eller bytte vil selvfølgelig ikke monne stort, han blir henvist til å bestille utkomne merker, ubrukte eller leilighetsavstemplet, hos handlere. En kan da lett regne ut, at det vilde koste nærmest en formue hvert år å holde seg ajour. Kan dette kalles filateli? Jeg vil sammenligne det med parvenyen som til sin bokhandler oppga, at han ønsket tilbud på 30 meter bøker. Bibliofilen vil neppe anerkjenne ham som sådan.

Jeg vil nå gi en kort framstilling av min egen erfaring som samler i nittiårene. Jeg fikk ansettelse i en assuranseforretning, etablert i 1847, og det varte selvfølgelig ikke lenge før loftet ble hjemsøkt. En av klubbens stiftere var imidlertid ansatt der og han hadde ikke levnet noe for meg. Så var det å henvende seg til kamerater som ikke selv var samlere, og ved deres hjelp få adgang til andre arkiver. Jeg hadde mange spennende tokter dengang. Sjefene så ikke med blide øyne på at arkivene ble angrepet, da vi ikke alltid var så nøye med å bringe alt i orden etter oss. Resultatet var tusenvis av skillingsmerker — vi gad aldri dengang befatte oss med øremerker — som havnet hos Dethloff og Buckley eller sendtes til danske og svenske handlere. Det var forresten ganske merkelig, hvor litet der fantes av 2, 3 og 8 sk. Prisene på de forskjellige 4 sk. varierte fra 20—40 øre pr. 100, par og striper ble ikke særskilt taksert. Jeg kan ikke

erindre markedsprisen på Norge nr. 1 unntatt at jeg engang solgte ca. 100, brever, hvorav et med par og et med 3-strip, for 6 øre pr. stk.

Hos enkelte av min fars forretningsforbindelser fikk jeg adskillige ordinære merker som også ga materiale til utstrakt byttehandel. Dessverre var det ikke ofte der ble anledning til å skaffe seg de eldre og dyre merker, men gleden var så meget større, når økonomien tillot et sådant innkjøp. Prisene var heldigvis rimelige dengang, men all ting er relativt. Jeg husker meget godt at det var med sorg jeg returnerte til Sverige et 20/30 til kr. 12,— og 4 d. tresnitt Kap til kr. 8,—.

På denne tid fant jeg på å avvertere i et par bygdeblade etter gamle frimerker og ventet spent på resultatet. De store forhåpninger resulterte i skuffelser, ergrelser og portoutlegg. Det eneste jeg oppnådde var et par stykker U.S.A. 7 og 15 c. og dessuten å skuffe mange forventningsfulle mennesker.

Fra skoledagene i Sarpsborg erindrer jeg tokter rundt i husene i Sannesund, som naturligvis brakte fram gamle breve i overflod, men de fleste var sendt i konvolutt, som ikke var oppbevart. Det var nok vesentlig firmaer, som hadde den prisverdige skik å feste frimerke på selve brevskapet, ikke privatpersoner. Besøk hos lensmenn og kommunale kontorer ga leilighetsvis godt utbytte, men adgangen til arkivene var ikke alltid oppnådd på lovlig vis. Imidlertid satte jeg ikke mindre pris på utbyttet av den grunn.

(Forts.)

Grosserer Alf G. Johnsen, Oslo, er ifølge meddelelse i referat fra møtet 14.4.42 (Nordisk Filatelistisk Tidsskrift nr. 6) innbudt som livsvarig medlem av Stavanger Filatelist-Klub som «Anerkjennelse for det store arbeid hr. Johnsen i årenes løp har nedlagt for Nordisk Forbund».

De-No-La Utstillingen høsten 1942.

OSLO FILATELIST-KLUB

innbyr herved sine medlemmer til å delta i DE-NO-LA (De nordiske land) UTSTILLING, høsten 1942.

Som det vil være medlemmene bekjent har O.F.K. planer oppe om å arrangere 2. Internasjonale Frimerkeutstilling i Norge omkring 1946/47. Klubben kan desember 1946 feire sitt 60 års jubileum, i januar 1947 feirer det norske Postverk sitt 300 års jubileum. Styret har fått fullmakt til å oppnevne en forberedende Utstillingskomite på 7 medlemmer, dennes sammensetning vil bli meddelt snarest.

For å øke interessen blant medlemmene for deltakelse i større utstillinger er det at De-No-La utstillingen holdes. Utstillingsprogrammet er noe modifisert slik at alle medlemmer bør kunde delta i denne utstilling. Det som denne utstilling skal søke å få fram er noe mer enn samlinger bestående bare av hovednr. etter de stor general-kataloger.

Klasse A: *Norge*.

- Gruppe 1. Samlinger omfattende Norges frimerker.
- » 2. Spesialsamlinger av enkelte utgaver eller merker.
  - » 3. Alminnelige samlinger — juniors.

Klasse B: *Sverige, Danmark, Island, Finnland*.

- Gruppe 4. Samlinger omfattende Sveriges eller Danmarks eller Islands eller Finnlands frimerker.
- » 5. Spesialsamlinger av enkelte utgaver eller merker.
  - » 6. Alminnelige samlinger — juniors.

Samlingene kan omfatte såvel brukte som ubrukte frimerker. Samlingene må i enhver henseende være utstillersens bona fide eiendom.

Samlingene må ikke tidligere vært premiært ved en internasjonal utstilling.

Styret i Oslo Filatelist-Klub har oppnevnt en Utstillingskomité bestående av d'hr. kjøpmann I. I. Jacobsen, formann, byråsjef V. Dunér og grosserer Anton Holmboe.

Hvis forholdene måtte tillate det forbeholder klubben seg å la samlingene eller deler derav stilles ut ved en offentlig framvisning.

Samlingene bedømmes av en Jury på 3 medlemmer, og dennes kjennelse er inappellabel. Styret i Oslo Filatelist-Klub har valgt følgende

Jury: Sekretær Stian Sanness, formann, agent C. M. Henriksen og tekstilagent Finn Gisholt.

I Utstillingsavgift erlegges kr. 10,00 pr. samling, i gruppene 3 og 6 kr. 3,00 pr. samling.

Eieren bærer alle portoutgifter ved innsendelse og returnering. Assuranse ordnes av eieren.

Samlingene må være Oslo Filatelist-Klub's Styre i hende senest 1. oktober 1942 — adresse: Torget 8 IV eller postboks 298, Oslo.

Premier er plaketter.

I Gruppene 1, 2, 4 og 5 kan utdeles (i hver gruppe) 1 forgyldt, 2 sølv og 2 bronseplaketter.

I Gruppene 3 og 6 kan utdeles (1 i hver gruppe) 1 sølv og 2 bronseplaketter.

Juryen kan utdele diplomer til samlinger som den finner verdige.

Oslo i april 1942.

Styret i Oslo Filatelist-Klub,

Harald Rising,

formann.

For stempelsamlere.

Poststyrets sirkulære nr. 19/1942 meddeler følgende endringer i poststedfortegnelsen:

Nye brevhus:

Listølen (Etnedal, Opland),
Skarvøy (Herdla, Hordaland),
Skui (Bærum, Akershus),

Nedlagte brevhus:

Finnburghaug under Mosjøen.
D/S «Haus» under Bergen,
Hisdal under Bergen,
Linja under Bergen,
Røsneshamn under Bergen.

80 år.

Overinspektør Kristian Grimsgaard, Ullevål Hageby, V. Aker, fyller 80 år 15. juli.

Overinspektør Grimsgaard er medlem av Oslo Filatelist-Klub fra 1889 — er fremdeles levende interessert i klubbens ve og vel — deltar aktivt på hvert møte — foredragsholder så sent som i desember måned i fjor i O.F.K. — drivfjæren og det selvskrevne midtpunkt i all festfilateli nå som gjennom årene ellers.

En filatelist og festfilatelist kjent over hele landet og i våre naboland — en god venn og kamerat av sine samtidige som den yngre generasjon. — Vi gratulerer!

Stempelforfalskeren ble frifunnet.

Oslo Byrett har nettopp behandlet saken mot den av Oslo Filatelist-Klub og Poststyret tidligere anmeldte stempelforfalsker (Bergersen).

Saken gjaldt i første rekke forfalskning av flygepostbrev (Nationen) — disse var omsatt som ekte til samlere.

Anmeldte ble frifunnet ved domsmennenes stemmer. Retten fant det (helt uforståelig) ikke nødvendig å tilkalle en filatelist som fagmann.

Saken har stor prinsipiell betydning — ikke bare for samleren, men like stor reell betydning for Postverket.

En tør derfor vente at saken blir påanket. Vi skal komme tilbake til denne i neste nr.

*

Rettens premisser:

Etter Aftenposten gjengir vi rettens premisser in extenso:

Det er på det rene at bladet Nationen i 1920 fikk istand en postflyvning — etter det opplyste den første i Norge — og at Nationens flyvepost referer seg til denne flyvning som foregikk i dagene fra 19. til 21. juni. Brev stemplet med Nationens flyvepoststempel og av rette vedkommende (Postvesenet) påført annulleringsstempel med datum som angitt (eller visstnok med datum 22/6 1920) må etter det opplyste antas å være temmelig sjeldne og å ha en etter forholdene betydelig filatelistisk verdi.

Det ansees videre på det rene og er også erkjent av tiltalte at han i 1941 overdrog til Irman Jacobsen, Oslo, et brev mot et vederlag delvis i frimerker, delvis i rede penger (antagelig omkring 70 kr.), og at såvel brevet som kortet av tiltalte var påført Nationens flyvepoststempel og de på brevet og kortet anbragte frimerker stemplet (annullert) av ham samme år — alt med klisjéer av stempelavtrykk som han hadde latt forarbeide.

Endelig ansees det på det rene at tiltalte i 1941 utla tilsalg hos tobakkhandler Homlong, Oslo, bl. a. et brev stemplet av tiltalte samme år og på samme måte som foran nevnt med angitt pris 85 kr. samt 3 skillingsmerker og 5 skotøykort, likeledes påført annulleringsstempel av tiltalte med datum henholdsvis 16/1 1872 og 7/5 1941 (siste datum kortenes utgivelsesdag). Stempler som foretatt av rette vedkommende til den tid de angav, vilde ha gitt såvel merkene som kortene øket omsetningsverdi blant samlere.

Tiltalte har nektet seg straffskyldig og har i det vesentlige anført at de av ham foretatte ettergjøringer av Nationens flyvepost hadde til formål å tjene som faksimiler og fylle huller i hans egen samling, men at han ved uoppmerksomhet fra hans side kom til å selge noen eksemplarer uten å gi dem påtegning om at det var faksimiler. Han har forøvrig i denne forbindelse gjort gjeldende at også den slags faksimiler kan ha høy filatelistisk verdi. Han har endelig gjort gjeldende at han ikke i noen av de tilfelle tiltalen gjelder har handlet med økonomisk vinning for øye.

Rettens flertall — de to domsmenn — finner å måtte godta tiltaltes forklaring og finner ikke godtgjort at han i noget tilfelle har handlet i hensikt å skaffe seg eller noen andre en uberettiget vinning (tiltalens poster I og II). Heller ikke anser flertallet godtgjort at tiltalte, under den uklarhet som etter det under hovedforhandlingen opplyste har hersket innen filatelistkretser med hensyn til verdien av faksimiler m. v. helt ut var klar over at det var forfalskninger han opererte med (tiltalens post II). Og endelig finner de hva tiltalens post IV angår ikke bevis ført for at tiltalte har anskaffet seg de benyttede stempler eller klisjéer til forberedelse av dokumentfalsk, men alene til — på en måte som ikke antas å være rettsstridig eller ulovlig — å skaffe seg faksimiler for dermed å fylle huller i sin egen private samling.

Rettens mindretall — formannen — er enig med flertallet for såvidt angår tiltalens punkt IV, men finner forøvrig ved de avhørte vidners prov bevis ført for tiltaltes skyld overensstemmende med tiltalen ved til tid og sted å ha forholdt seg som der nærmere beskrevet. Etter resultatet av voteringen finner rettens formann det forøvrig uforholdent nærmere å gjennomgå de enkelte poster.

Samlere frankerer
alltid filatelistisk!

BOKER og Tidsskrifter

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour comte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 2243, Oslo.

Sverige-album.

Firmaet Frimerkecentralen, Oslo, har nylig på eget forlag sendt ut et album for Sveriges frimerker. I forordet anføres «at det ikke er ment som noe spesialalbum, men som det første skritt ut fra generalsamlingen».

Albummet (Borekformat) omfatter 35 blad-hovednr. følger AFA-katalogen. Omslaget er det fra andre norske album kjente kriseomslag — klembind vil bli fremstillet så snart forholdene tillater det.

Hver serie følges av en kortfattet tekst og i merkefeltet finner en merkets nr. og kjennetegn. Oppstillingen er smakfull, trykket førsteklases og kartongen (type B) den beste vi har sett på det norske marked. Albummet er også trykt på albumpapir (type C) — Schaubek-format.

Vi antar det ikke vil gå lang tid før det relativt beskjedne opplag er revet bort. Vi henviser forøvrig til firmaets annonse i dette nr.

* R.

Det kjente merke Cm. i Aftenposten (avisens utmerkede frimerkeredaktør) har forfattet en større lærebok i «filateli» — «Frimerkesamleren». Den vil foreligge ferdig omkring slutten av juli måned, og vil nok bli mottatt med levende interesse av nybegynnere og viderekomne. Norske samlere har i mange år savnet en slik rettledning. Nærmere anmeldelse av boken i neste nr. Forespørsler om samme sendes direkte til forfatteren C. Middelthon, Aftenposten red., Oslo — ikke til dette tidsskrift.

*

Det forlyder at firmaet Damm & Søn, Oslo, i nærmeste framtid også vil sende ut en håndbok i filateli under redaksjon av Morgenpostens kjente merke «Lupen» — alias Odvar J. Witzøe, Oslo Filatelist-Klub.

I FORBIFARTEN . . .

Nordisk Filatelistisk Tidsskrift (nr. 6) bringer forlydende om nye norske tjenestemerker (ny utgave). Samlerne er forøvrig innstillet på andre kommende utgaver også (Gjenreisningsmerkene?) Vi skulde imidlertid anta at nye utgaver må vente; det er vel ikke så helt enkelt å skaffe skikkelig frimerkepapir, gummi m. v.

*

Danmarks Filatelist-Union konkurr.

Det har vært uro omkring den danske Union de seneste år. Unionens nye ledelse med formannen, hr. fabrikant S. Graae-Rasmussen i spissen har arbeidet iherdig for å rette på tidligere vanstyre innen samme. De mange uregelmessigheter innen Unionens dubletsirkulasjon veltet imidlertid det hele.

Hr. Graae-Rasmussen nyter alles usvekkede tillit; han har vist seg som en utmerket leder, rik på initiativ og arbeidslyst. Han bør være selvskreven til å føre en ny Unionsorganisasjon fram.

*

«Norsk» og «Nordisk».

Oslo Filatelist-Klub under sin nåværende ledelse fortjener stor takk fra alle norske samlere fordi den gjennom sin kamp skaffet norsk filateli dens eget organ.

Et nytt organ har alltid mange vanskeligheter å kjempe med det første arbeidsår. I tillegg hertil kommer også de vanskelige papirforhold for tiden. Alt lover imidlertid bra.

En ting forbauser imidlertid mange, som ved siden av «Norsk» også følger med i «Nordisk». Den norske redaktør av «Nordisk» (hr. Middelthon, Stavanger) burde ha gitt «Norsk» idet minste noen få linjers omtale — selv om dette er og i ennå høyere grad vil bli hans værste konkurrent. Vi kan ikke se at hr. Middelthon har gjort sin plikt overfor norske samlere ved å fortie «Norsk». Det tjener i alle fall «Nordisk» til liten ære.

Abonnement på begge.

Oppnådde priser ved Frimerkecentralens anbudssalg våren 1942.

Mrk. «*» er avgjort ved loddtrekning. Nummere som ikke er nevnt ble trukket tilbake.

Kat.nr.		Kat.nr.		Kat.nr.		Kat.nr.		Kat.nr.	
1	27,—	111	15,—	229	10,—	323a	8,—	402	20,—
2	31,50	112	8,50	231	25,—	325	8,—*	403	10,—*
3	56,—	114	40,—	232	6,50	326	15,10	405	35,—
4	15,30	117	105,—	233	36,—	327	70,—	406	20,—
5	320,—	118	9,20	234	126,—	328	50,—	407	15,—*
6	100,—	121	111,—	236	10,—	329	15,—	408	35,—
10	64,—	126	15,—*	238	26,—	330	22,—	409	50,—*
12	20,—*	133	12,—	239	50,—	331	18,—	410	30,—
16	630,—	134	60,—	240	20,—	332	75,—	411	35,—
17	34,—	136	21,30	245	8,—	333	18,25	413	30,—
18	21,—	138	18,—	246	14,—	335	225,—	414	20,—*
19c	75,—	142	50,—	250	10,—	336	55,—	415	25,—*
20	45,—	144	20,—	253	90,—	337	160,—	416	40,—
21	20,—*	145	140,—	255	13,—	339	24,50	417	43,—
22	330,—	149	30,—	257	580,—	340	35,—	418	38,—
24	30,—*	151	35,—	259	13,—	341	50,—	419	40,—*
25	45,—	152	40,—	263	21,—	342	15,—	420	10,—*
27	1 040,—	153	200,—	267	14,20	343	60,—	421	10,—
28	330,—	154	80,—	269	25,—	345	26,—	422	16,—
29	28,—*	158	26,—*	271	13,—	346	31,—	423	12,—
30	53,—	161	10,—*	272	25,—	347	10,—	426	6,10
31	65,—	162	20,—	273	11,—	348	7,50	428	7,50*
33	126,—	164	50,—	274	16,—	350	130,—	429	35,—
40	41,—	165	15,—	276	25,—	351	41,—	430	82,50
42	40,—	166	20,—	278	10,—	352	25,—	431	13,—
43	31,50	168	31,50	280	10,—	353	25,—	434	20,10
44	45,—	170	17,—	282	9,—	354	85,—	438	40,—
47	12,50	171	45,—	283	8,—	355	6,—	439	7,10
50	15,—	172	117,—	284	32,—	357	82,—	440	30,10
51	9,80	173	288,—	285	10,—	358	10,—	446	8,—
52	18,—	175	15,—	286	12,—	362	45,—	448	12,—
53	50,40	176	20,—	287	18,—	365	90,—	449	16,—
55	270,—	178	35,—	289	68,—	366	14,—	450	8,10
56	36,90	179	35,—	291	9,—	367	40,—	451	50,—
58	10,25	181	10,80	292	9,—*	368	20,—	458	90,—
60	14,50	182	14,40	293	10,80	370	65,—	459	20,—
63	25,—	183	36,—*	295	10,—	372/377	300,—	460	7,—
66	21,—	187	90,—	296	11,—	378	15,—*	462	45,—
67	300,—	188	40,—	297	30,—	379	38,—	463	55,—
69	61,50	189	18,—	299	40,—	381	12,60	464	36,—
70	64,—	190	9,—	300	25,—*	382	15,60	465	50,—
71	50,—	191	4,50	301	60,—	383	15,—	466	30,—
74	13,—*	195	60,—	302	25,—	384	31,—	467	18,—
77	125,—	196	132,—	303	50,—	385	54,—	469	62,—
78	16,—	197	461,50	306	20,—	386	10,—	470	15,—
79	140,—	199	31,50	307	18,—	387	22,—	472	40,—
84	21,—*	201	60,—	308	6,—	389	90,—	473	35,—
88	10,—	202	14,—	309	21,50	390	13,—	474	40,—
90	17,50	203	55,—	310	12,—	391	15,—	475	11,—
91	20,—*	204	28,80	311	15,—	392	45,—	477	15,—*
95	15,50	206	105,—	312	16,—	393	9,—	480	125,—
97	45,—	208	11,—	313	40,—	394	75,—*	482	20,—
98	10,80	214	10,—*	314	27,—	395	30,—	483	65,—
99	12,50	215	17,—	315	51,—	396	30,—	485	10,—
100	125,—	219	10,—*	316	38,—	397	12,—	487	75,—
105	65,—	221	10,50	317	26,—	398	15,—	490	45,—
106	81,50	223	1 700,—	318	140,—	399	25,—*	491	16,—
107	410,—	224	16,—	319	6,—	400	20,—	493	30,—
108	41,50	226	70,—	323	355,—	401	42,—	495	40,—
								496	25,—

Møtereferater fra Forbundsklubbene.

D'herrer Sekretærer må sørge for å sende inn referatutdrag omgående. Referatutdragene må være kortfattede, og skal være Redaksjonen i hende senest 10. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

Drammens Filatelist-Klub.

Formann: Ingeniør Alf Bernt,
Jernbanestasjonen, Drammen.
Klubben har Junioravdeling.

Avholdt sitt sommermøte som avslutning på dette semester i Åspaviljongen fredag 12. juni.

Der forelå innmeldelser fra 3 nye medlemmer som alle ble enstemmig innvotert i klubben. Formannen refererte en del skrivelser som var kommet inn siden forrige møte, og disse forårsaket ingen bemerkninger fra medlemmenes side.

Det fremkom et par forslag i forbindelse med bestilling av førstedagsbrev, og man gikk derpå over til fellesspisning og festlig samvær.

Foranlediget ved at dette var det siste møte før sommerferien, talte formannen for klubben, politifullmektig Skipperud for damene og fru Hostvedt-Thorsen for herrene. For det eneste tilstedeværende utenbys medlem, herr Engesgård, talte formannen, og reisende Knud F. Knudsen takket formannen og det øvrige sittende styre. Formannen avsluttet talernes rekke med å takke for de vakre ord som falt, og konkluderte med en skål for klubben.

Til inntekt for det stigende fond hadde interesserte medlemmer gitt et helark Norge nr. 22 og 1 stk. 7 sk. posthorn. Disse objekter ble loddet ut blant de tilstedeværende medlemmer. Utlodningen innbrakte kr. 91,—.

Møtet var ualminnelig godt besøkt, og det viser seg at interessen for frimerkesamling er stadig stigende. W.

Kristiansands Filatelist-Klub.

Formann: S. B. Johnsen, Kristiansand S.

Møte nr. 172 ble avholdt på «Klubben» den 12/5-42 under ledelse av formannen, Sigurd B. Johnsen. Der var i alt 25 medlemmer til stede. Hovedposten på programmet var denne gang et foredrag av Bertr. C. Middelthon, Stavanger. Formannen åpnet møtet med å ønske hr. Middel-

thon velkommen til Kristiansand igjen. Han hadde vært en av dem som stiftet Kristiansands Filatelistklubb og lagt grunnlaget for dens utvikling. I løpet av de 10 år som er gått siden stiftelsen har klubben vokset betraktelig, og teller nå 60 medlemmer.

Referat fra forrige møte ble deretter opplest, og hr. Middelthon fikk så ordet til sitt foredrag som han hadde kalt:

«Hvilke forskjellige forhold er det som bestemmer et frimerkes sjeldenhetsgrad eller verdi? Hvilken innflytelse har katalogutgiverne i sin alminnelighet på prisene?»

Han uttalte innledningsvis at gode frimerker blir sjeldnere og sjeldnere, og skildret på en humorfylt måte hvorledes han i Stavanger hadde kommet over noen gamle kasser med frimerker og håpet å gjøre en god fangst, men dessverre, håpet brast, der hadde vært andre før ham og ribbet det beste, bare skrapet lå igjen.

Etterspørselen etter gode merker blir større og større uttalte hr. Middelthon, og enda verre vilde det bli hvis også kvinnene ble interessert i filatelen. Han kom så videre inn på forholdet mellom priser og sjeldenhetsgrad, og nevnte at prisene er et barometer for sjeldenhetsgraden. De forhold som kan påvirke prisene er mange; således nevnte han at det er enkelte sorter frimerker som særlig tjener som samlerobjekter. Derved blir etterspørselen etter disse merker større og prisene stiger. Videre selges mange merker kun i blokker og striper og forårsaker derved prisstigning. På den annen side nevnte han at interessen for tjeneste- og portomerker ikke var særlig stor, og at disse derfor ble relativt billige. «Disse ting er verd å legge merke til», erklærte hr. Middelthon, «de har større betydning enn enkelte punkter og streker på frimerkene».

Han kom så videre inn på den innflytelse katalogutgiverne har på frimerkeprisene, og nevnte at de store verdenskataloger har forskjellig betydning i de forskjellige land. I vårt land er det særlig Senf, Yvert og Michel som har noen betydning. Disse katalogpriser virker dog ikke momentant, og en lang rekke samlere anskaffer seg derfor disse bare hvert annet eller tredje år. Katalogutgiverne må ta hensyn til konjunktorene; katalogenes innflytelse er nemlig betinget av de indre pengeforhold i de forskjellige land. For svært sjeldne merker er katalogprisene helt uten betydning. Sjeldne merkers pris av-

henger nemlig av selgerens evne til å vente. En idealistisk samler bryr seg intet om katalogpriser hvis det er et merke han gjerne vil ha.

I et oppadgående marked har katalogene stor betydning, men den skal hjelpe til med å holde prisene nede, og ikke medvirke til at prisene stiger ennå mer. Vi må nemlig regne med at vår valuta kan rystes. Der er nå stor penge-sirkulasjon med liten anledning til kapitalanbringelse. Dette skaper nye samlere, med stor etterspørsel. Den dag disse slutter vil mange merkelagre bli utbudt til salg, og et prisfall er uunngåelig. «Man bør derfor nå,» uttalte hr. Mid-delthon tilslutt, «sørge for å få trukket opp retningslinjer for en langsiktig politikk for norske frimerker, og en reservert holdning til markedets utskielser må kunde kreves.

Det interessante og lærerike foredrag ble på-hørt med levende interesse, og lønnet med et kraftig bifall.

Der ble så servert varm aftens, og man hygget seg utover kvelden til møtet ble hevet ved 24 tiden.

O. J. H.

Oslo Filatelist-Klub.

Formann: Harald Rising,

Postadresse: Boks 298, Oslo.

Kontor: Torget 8 IV, Oslo. Telefon 23 406.

(Kontoret er åpent kun mandag kl. 10—15.)

Klubben har Junioravdelinger.

Auksjons- og Byttevirksomheten i Oslo Filatelist-Klub har vært innstillet siden Nyttår i på-vente av Finansdepartementets avgjørelse på Klubbens reiste spørsmål om der skal svares omsetningsavgift ved salg i disse virksomheter. Departementets avgjørelse er nå falt, og Klubben svarer fra nå av omsetningsavgift i disse omsetningsgrupper. Norsk Filatelistforbund er varslet om dette i skriv av 12.6.42 fra O. F. K. Avgjørelsen vil selvsagt berøre alle klubber som driver slike virksomheter, når klubben som så-dan oppbeholder en provisjon ved salget. Salg direkte fra samlere til samlere er fri for avgift.

Fra 1. juni 1942 er O. F. K.s tidligere auksjon-arius og omsetningsleder hr. Odvar Johs. Witzøe trådt tilbake fra disse gjøremål idet hr. Witzøe er trådt inn i firmaet, Frimerkecentralen, Oslo. Styret i O. F. K. har samtidig ansatt *hr. full-mektig A. Trøsvik*, privatadr.: Bjerregårdsgt. 29 G I, Oslo, som ny *omsetningsleder* (Byttevirk-somheten) og *hr. kjøpmann I. I. Jacobsen*, privat-

adr.: Munkedamsvn. 86, Oslo, som ny *auksjon-arius* og medlem av auksjonsutvalget.

Samtidig er der gjort endringer i omsetnings-reglene — i samsvar med avgiftsplikten. I Bytte-virksomheten får selgerne nå et fradrag av 25% av salgsbeløpet (provisjon til O. F. K. + omset-ningsavgift), i Auksjonsvirksomheten likeledes selgerne 25% fradrag fra salgsbeløpet (tilslag-summen); kjøperen betaler intet ekstra (før 5%).

*

Byttevirksomhet og Auksjonsvirksomhet er nå i full gang igjen. Det henstilles til alle med-lemmer om å sende inn merker til omsetning (der er store salgsmuligheter nå!) — selgere må ellers nøyaktig følge de regler som gjelder for omsetningsvirksomheten (jfr. reglene i O. F. K.-boka). Vennligst noter de nye adresser — og sett Dem øyeblikkelig i forbindelse med de nye ledere hvis De har noe å selge eller hvis De ønsker utvalg. Oppgi hvilke land eller område De er interessert i. Omsetningslederens private telefonnr. (hr. Trøsvik) er 22 645. Auksjonarius (hr. Jacobsen) tlf. 46 891, begge helst i tiden kl. 17—18.

*

Priser.

Ved O. F. K.s auksjon nr. 13 (22.6.42) — etter de nye regler — ble der oppnådd bl. a. følgende priser:

- Sverige 24 skill. bco. (korte tagger) kr. 215,—,
  - begge bypostmerker ubr. uten gummi kr. 67,—.
- Luxemburg Zumstein nr. 266/80 Spekulasjons-utg. kr. 110,—.
- Nederland nr. 3 kr. 14,—, nr. 6 kr. 10,—, nr. 48 kr. 50,— (alle nr. etter Michel 1942).
- Finnland Karelen II stemplet kr. 20,—.
- Norge nr. 1 riststpl. på konvolutt (R) kr. 28,—.
  - » 14 b (vakkert) kr. 17,—.
  - » 43 (hardt stpl., ellers pen) kr. 105,—.
  - » 68 (oppgraverte vinger, flisetagn.) kr. 35,—.
  - » 3 c (Porto) oljet papir, prima, ubr. kr. 17,—.

Neste auksjon i O. F. K. holdes 13. juli kl. 19,30 (vanlig møtested).

Medlems-annonser.

På denne plass kan medlemmer få innrykket annonser på inntil 5 petitlinjer for kr. 3,00, som må betales ved bestillingen.

Kjøper 5—25 stkr. 50 øre «V» med vannmerke, førstedagsbrev Norge nr. 1—4. Tilbud bes sendt *H. W. Kamfjord, Stavanger.*

Kjøper 20 øre løve klumpet haledusk; brukt, ubrukt, med og uten V. Norske førstedagsbrev nr. 1—2—3.

Gaston Nilson, «Blom», telef. 11 337, 10 446, Oslo.

200 ubr. Island 1939 prov. 5/35-A byttes i ubr. merker Finnland, Sverige, Danmark.

Bygmester Sverre Tynes, Sylkekylven pr. Alesund.

Norske merker ønskes byttet eller kjøpt. Byttmateriale: Nr. 50 III type 9, brevkortklisjé, ubrukt Hensik, Håkon 1937, ubrukt 4-strip porto nr. 6, en større samling 4-blokker og andre bedre merker Norge, brukt og ubrukt, foruten en del merker Skandinavia og Tyskland.

Følgende merker ønskes: Brukt: Nr. 2 mørk-oransje, 16 liten N og E.EN plate 1 og 2 stemplet for 1888, 17 a, 47 b, 47 liten N, 50 II type 5, 67 ekstratype, flyvepost nr. 1—12, unntatt nr. 5 og 11.

Ubrukt: 17 a, 29 oppgr., 47 b, 47 liten N, returmerke 1 feiltrykk, foruten bedre merker før 1900. *Per Falster, Elvegt. 5, Oslo, tlf. 14063, 92749.* Franker filatelistisk, det gjør jeg!

Hvordan

kan man øke sin frimerkesamling uten kontant utlegg.
Skriv til

D. Frantzen

Frimerkeforretning

Nesbyen

Bytte Sverige!

Send meg stemplede eller ustemplede norske minnes- og velgjørenhetsmerker, V-merker, seneste Haakon. Tjeneste- og Portomerker, bedre eldre, 1—10 av en sort til en verdi av 50—100 Mark etter Michel 42. Jeg gir i bytte svenske stemplede jubileumsfrimerker 1932—1940 etter mitt valg, 1—10 av en sort. Bytter også ordinære frimerker pr. 25, 50 eller 100 etter overenskomst.

UNO LINDE - HÄGLINGE - SVERIGE

Samlere!

Jeg har godt utvalg i såvel eldre som nyere frimerker fra hele Europa.
Utvalg sendes på anmodning.
Billige priser.
Alle slags brukte og ubrukke frimerker kjøpes.

A. B. ØSTENSEN
BILLINGSTAD

Bytte

søkes med norske samlere og handlere. Basis Michel og Senf. Sendinger til verdi 80—100 Mark, vedlagt mankoliste utbes.

ROB. SØRENSEN
Gedsted DANMARK

Godt utvalg i frimerker

ALF EIDE

CHRISTIAN AUGUSTSGATE 9
OSLO

A. W. BRØGGERS
BOKTRYKKERI $\frac{A}{S}$

KARL JOHANS GT. 12
OSLO

Prisliste

for nyheter samt utvalg sendes samlere.

Norske stemplede merker taes i bytte. — Be om «bytteverdi-liste». Utvalg mottas for salg i kommisjon.

Vedlegg svarporto.

GUNNAR M. NIELSEN

FRIMERKEHANDEL OSLO
BOX 888

Den som sender meg 2—300 av sitt lands bedre merker får samme verdi Sveits i bytte. Særlig interesse har jeg av følgende Michel nr.: Finland 1, 2, 3, 4, 5, 7, 10, 11, 14a, 16a, 17a, 18a, 13b, 17b, 19b, 24, 25, 26, 38, 42, 44, 45, 46, 47, 48, 54, 60, 137, 138. Flygpost nr. 1. Karelen grønt påtrykk 10 M., 25 M., 1942 50 M., 100 M., 208—210, 169, 33, 34, 107, 124, 136, 157, 158, 159, 160.

Beh. Ureck

ZÜRICH III

KIRCHBUHLWEG 7 SCHWEITZ

Rex Frimerkealbum, SVERIGE

Både pressen og samlerne
er enstemmig i sin ros.

Albumet foreligger i følgende utgaver:

Utgave B: Trykt på god kartong i Borek format.

Pris med omslag ..... kr. 12,—

Utgave C: Trykt på godt papir i Schaubek format.

Pris med omslag ..... kr. 7,50

Pris uten omslag ..... » 6,50

Begge typer har 38 blader og er hullet for Schaubek bind.

Alle vesentlige taggingsforskjelligheter, fargenyanser o. l. er tatt med. Albumet har rikelig tekst i svakt grått trykk.

Alle nummer etter AFA-katalogen.

Fås i alle frimerkeforretninger og hos de fleste bokhandlerne, eller direkte mot postoppkrav.

TELEFON
25052

FRIMERKECENTRALEN

BOX 684
OSLO

DUBLETTER

selges, eller eventuelt bytte.

Norge nr. 50. 5 øre.

Pl. I. en type	kr. 0,40
» I. alle 4 typer	» 1,80
» I. 4 typer, 4 v.m. 16 m.	» 9,—
» I. en type tykt papir	» 3,—
» II.a en type	» 0,60
» II.a alle 4 typer	» 2,80
» II.a 4 typer 4 v.m. still.	» 14,—
» II.b en type	» 0,20
» II.b alle 4 typer	» 0,90
» II.b 4 typer 8 v.m. still.	» 30,—
» II.b platefeil NOROE	» 25,—
» II.b andre platefeil pr. stk.	» 4,—
» II.b uten v.m.	» 6,—

(Kan forekomme i en rad på arket, med stående vanmerke.)

Pl. III. en type	kr. 0,25
» III. alle 8 typer	» 2,50
» III. 8 typer 4 lig. v.m.	» 18,—
» III. type 9	» 80,—
» IV.a pr. stk.	» 0,20
» IV.a 10 stk.	» 1,50
» IV.b pr. stk.	» 0,80
Nr. 51, Pl. VIII. en type	» 0,20
» 51, » VIII. alle 4 typer	» 1,—
Tegninger av de 4 typer	» 0,75

Enringstempler på stolpeskrift.

50 forskjellige	kr. 15,—
100 —	» 35,—
150 —	» 60,—
200 —	» 110,—

Netto priser + porto. Ordre over kr. 15,— portofritt.

Franker filatelistisk!

GOTTFRIED CASPERSEN

FREDRIKSTAD

Alle Norgessamlere bør snarest sikre seg
standardverket

Norske Poststempler 1846-1894

Håndboken gir spesialsamlere mange nyttige data. Pris kr. 3.— + porto 20 øre.

OSLO FILATELIST-KLUB – Boks 298, Oslo

Forskuddsbetaling eller postoppkrav.

Alle slags

trykksaker

utføres rimelig og pent

RAMBÆKS TRYKKERI

TOLLBODGATEN 2

TELEFON 24 826

OSLO

Samlere og Handlere!

Den billigste måte å komplettere sin samling på, og den beste måte å holde sitt frimerkelager à jour til en hver tid med, er å tre i bytteforbindelse med samlere og handlere i utlandet. De vil da få Deres dubletter best betalt, og de utenlandske merker billigst innkjøpt.

Bytteklubben «The World» har i dag over 100 medlemmer fra alle europeiske land med postforbindelse med Norge. Hvert land er representert med minst 5 medlemmer. Og De kan bli opptatt som medlem for kun 3,— kroner pr. år. Klubben utsender medlemsblad med 4 nummer årlig. Opplysninger gratis på forespørsel.

The World

v/ LARS VØLSTAD - SANDNES

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Utgis av

Norsk Filatelistforbund

Tidsskriftet utkommer ca. 1ste i hver måned.

Abonnement: Ikke medlemmer av forbundsklubbene: kr. 5,— pr. år som må betales ved bladets bestilling. Abonnement kan tegnes direkte til redaksjonen *Postboks 2243, Oslo*, og ved alle landets postanstalter.

Annonse satser: $\frac{1}{1}$ side kr. 40,—. $\frac{1}{4}$ side kr. 14,—.

$\frac{1}{2}$ side kr. 25,—. $\frac{1}{6}$ side kr. 10,—.

$\frac{1}{3}$ side kr. 18,—. $\frac{1}{8}$ side kr. 8,—.

For annonser i fast abonnement gis rabatt etter følgende satser:

Med fast tekst: Helt år 20%, halvt år 10%.

Med endret tekst: Helt år 10%, halvt år 5%.

Annonser for medlemmer: 5 linjer og derunder kr. 3,— som betales ved bestillingen.